

Johann Heinrich Kleinschmidt

**Exercitatio Iuridica Exhibens Analysisin §. Si praefatam. IV. & §. in computatione
IX. I. scimus ult. C. de Iur. delib. : In qua continetur Constitutio Imperat. Iustiniani
de Beneficio Inventarii A. ad Senatum. Data Constantinopoli post Consulatum
Lampadii & Orestis W. CC. 531.**

Marpurgi Cattorum: Kürsnerus, 1680

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn786435275>

Druck Freier Zugang

N.N.—Z(78.)

1. Philippi de delegatione.
2. Carpzow de jure fisci circa bona ob defraudatum falsa professione censum in commissum cadentia.
3. Carpzow de restitutione in integrum minorum.
4. Schwendörfer jus noctis.
5. Idem de jure circa pecudes.
6. Idem de jurisdictione feudali dominica.
7. Idem de exceptione.
8. Baßtineller de denunciatione civili, canonica et evangelica.
9. Nicolai de jure terminorum et finium.
10. Reinmann de retrahendo pactum.
11. Leickherr de eo quod intereat.
12. Geiger de eo quod justum est circa redemtionem annui redditus.
13. Teator de usurpationibus.
14. Linsken de iuri Justiniani receptione et auctoritate in Germania.
P. 1. et 2.
15. Gottschalk de matrimonio illicito.
16. Wippermann de commentariis.
18. Pfeffel de fructibus.
19. F. Gerder de mutuo civitatum.
20. Friedlieb de jure revocandi feuda sine confessu quorum interest alienat.
21. Pajor. elementum aquae.
22. Klein Schmidt de beneficiis inventarii.
23. Woltermann de constitutionibus principum.
24. Holtermann de nequitia advocatorum
25. de receptu rerum. Treher.
26. Frommann de facta seu quasi traditione.
27. Stendorf de officio judicis.
28. Breitsprach de protractione et abbreviatione litis.
29. Rachel de iustitia universali.
30. Idem de jurisprudentia.
31. Falchner iura conviviorum.
32. Idem de sul et obceptione.

33. Martini de antichresi.
34. Weddersopp de moratoria praescriptione.
35. Struv de dedicatione templorum et altarium.
36. Fincx de iudicio penitorum.
37. Mühlpfort de aestimatione in genere et in specie de justa.
38. Straus de privatione legitimae.
39. Lederer de jure cursum publicorum
40. Naevius de gerada saxonica.
41. Schulz de aneclogistis.
42. Petr. Müller de constituto postfatio.
43. A. Beier de reciproco conventionali. Vom Maßnahmest.
44. Reuyher de intervillo ejusq; iuribus.
45. G. Engelbrecht de culpa.
46. P. Müller de securitate metuentium.
47. Rhadius de dubitante.
48. Schulzen de commodo propter tertium.
49. Schulzen de conditione iuriusjurandi.
50. Schubart de ludis equestribus. Iuriuino.

EXERCITATIO JURIDICA

Exhibens

ANALYSIN

*S. Si præfatam IV. & S. in computa-
tione IX. l. scimus ult. C. de Jur. delib.*

In qua continetur

Constitutio Imperat. Justiniani de Be-
neficio Inventarii A. ad Senatum. Data Constanti-
nopolis post Consulatum Lampadii & Orestis

VV. CC. 53.

Quam
D. O. M. A.

SUFFRAGANTE DECRETO AC AUCTORITATE
Magnifici, Amplissimi, Nobilissimi, ac Consultissimi

JICTORUM SENATUS IN ILLUSTRI AC
CELEBERRIMA CATTORUM WILHELMIANA,
*Doctoralium in Pontificio Casareoq[ue] Jure Immuni-
tatum & Insignium promerendorum gratia.*

publicè tueri admittetur

JOHANNES HENRICVS KLEINSCHMID,
Marburgensis.

Ad diem lunii horis locisq[ue] præstitutis

MARBURGI CATTORUM,

Typis JOH. JODOCI KÜRSNERI, Acad. Typogr.
ANNO M DC LXXX.

EXERCITATIO IURIDICA

D. O. M.

Specimen hoc Academicum

Suscipientis Proposito

Felix Faustumque esse jubeat.

Quod

D. D. D.

Summo cuique

Bonarum Literarum,

Literatorumq;

MOECENATI

atque

PATRONO.

In Nomine Domini Nostri Iesu-Christi.

L. B. S. D.

 Ullum est dictum quod non dictum sit prius. Hoc materiam ex Iure Justinianeo elaboraturus sibi cum Poëta *Praefamen* in memoriam revocans, idem etiam sibi cum eo incumbere officium putavit: ut & ipse præprimis se convertat ad LL.BB. obnixè rogitans, ut *Terentio in Eunus chio.* æquum judicent cognoscere atque ignoscere, si & ipse quod alii factarunt faciat: & quoniam nulli nato præclusa est via aliquid inventi adjicere: pernoscant quod minus idoneum illis proposuerit opus.

In hâc itaque exercitatione theorica, ut quibus illa quæ didicimus ad usum, jus sc. rectè intelligendum firmiusq; menti imprimendum; accommodare conamur: Speciminis loco ad honores in utroque Jure obtinendos, præmittenda; uni ejus in genere speciei, disputationi nimirum alteram jungendo: ad verum sensum acque intellectum *I. ult. C. d. iur. delib:* operam suam contulit. Cùm autem textus *d.l.* sit longior, ita ut hòc opere commodè explicari nequeat, ipsi tamen frequens ejus usus, & jam brevitatis studium placeat: hâc vice solummodo *de §. ejus 4. & 9. dicetur. Præmissis itaq; Sectione primâ atque alterâ d.l. in genere præcognitis, ipsisque dd. §§ textibus; explicationem ipsam tractatione magis methodicâ sequentibus Sectionibus tradet.* Quæ si cognoverimus, cætera quoq; quæ in hâc constitutione continéntur, intelligemus.

A 2

Sectio I.

Præcognitio. Divus Justinianus Imperator noster, cùm varias, antecessores
ta hujus imitatus suos, de hæreditatum acquisitione promulgasset constitu-
legis inge- tiones; quibus tamen non omnes, quæ sèpè denuò suborriebantur
nere. difficultates, rejectæ essent: multi siquidem, aut ob vitium, aut ob

defunctorum infelicitatem atque fortunam, debitorum Mœ-
andris involuti, omnium facultatum naufragium non raro adhuc
misérè faciebant d.l.pr. Ne autem Princeps integrerrimus aliquid
imperfecti sanguis videatur: arg.l.ii.(d.his q. ut indign: bared. §. ult.
1.d.his q.sui vel alien. curam edintendit suam, ut indistinctè omnes
sine dubitatione & metu dispendii hæreditates sibi delatas, certo tra-
mite acquisitas haberent. Ideò hâc constitutione ad Senatum Ro-
manum emissâ exposuit, quo pacto quilibet hæreditates sibi obve-
nientes beneficio solenniter consepti inventarii absque ullo incom-
modo capere ac possidere posset: plus & quo tamen formidolosis, b.l.
ab.pr. & §.13. veletiam iis, quorum interest latere vires hæredita-
tis; veteri hodieque supervacuo deliberationis gravamini, si malue-
runt, le supponendi licentia. Quia autem ex divisione atque di-
stinctione quæstionum negotium sit clarus arg.c.super liseris 20. de
rescripto. & divisa sive distincta melius intelliguntur arg.l.i. pr. de dol.
male except. vid.gloss.cod. junct. § sed non usque 3. f.d. legas. & uti notat
gloss. ad §.igitur 4. l. in præm. Quod partitio sive divisio rerum
tria ope retur: animum sc. legentis incitet: mentem intelligentis præ-
paret: memoriam artificiosè reformet. Ideò præmissa dilucidius ex-
pedituri, ad partitonem sive divisionem ipsius Constitutionis ma-
num statim admovebimus.

*Partitio
Constitu-
tionis.*

Ejus enim parsalia est externa alia interna: Illa est Antecedens
vel Consequens: Antecedens iterum est vel Absoluta vel Respectiva
ordine ad Inventarium, & est Exordium in pr. Illa est ipsa legis ins-
criptio. Consequens est hujus legis Epilogus, qui tuaditur §.f. Pars
interna continet ipsum objectum de quo lex lata; quod vel Principale
vel Minus principale: hoc est jus deliberandi de quo §.13. & 14.
Objectum principale est Inventarium, de quo agitur à §. 2. usque ad
§.13. e xclusivè. In eo verò consideranda Materia, Forma, Finis atque
Effectus; qui sunt varii, omnes tamen fluunt ex communi funda-
mento sive principio; quod hæres Inventarium præfato modo con-
ficiens.

§(5) 126

ficiens nullum damnum incurre debeat, de quo principaliter agi-
tur §. 4. & 9.

II.

Summa nostrorum textuum in hoc consistit: quod hæres, qui *Summa* solemnitatem inventarium ultra vires hæreditatis non teneatur, & *textuum*. Falcidia utatur, & satisfacere possit legatariis & creditoribus qui prius venerint, licet alii posteriores in tempore fuerint. Expensas etiam testamenti vel Inventarii & aliarum causarum necessiarum gratia factas ante omnia deducere: quodque ipsi hæredi defuncto debetur concurrendo cum aliis creditoribus consequi queat. Quod pluribus ex subjectis textibus patebit.

§. 4.

Et si prefatam observationem inventarii facienda solidaverint: hæreditatem sine periculo habent; & legis Falcidiae adversus legatarios utantur beneficio: ut in tantum hæreditariis creditoribus teneantur, in quantum res substantiae ad eos de voluntate valeant: & eis satisfaciant qui primi venerint creditores: & si nihil relinquimus est, posteriores venientes reppellantur: & nihil ex sua substantia penitus hæredes amittant: ne dum lucrum faceret sperant, in damnum incident. Sed & si legatarii interea veniant: eis satisfaciant ex hæritate defuncti, vel ex ipsius rebus, vel ex earum forsitan venditione.

[Solidaverint] i.e. in solidam observaverint l. 41. C. de transacti. Analysis: uti Gloss. b. t. (ur) consecutivè veluti l. II. C. de Episc. & Cler. [sub. Philologia] bonorum, facultarum l. 51. de pet: hered. l. 58. § pen. de ad: ca: min. & peric: tur: l. 3. § 5. de contra: tur: act: [satisfaciant] bona fide & nescientes potiores aut posteriores esse. Gorofr. b. e. Azo. n. 8. [In- crum]

¶(6)¶

*crum] negativè: lucrum enim hic dicitur cum nihil decedit facultati-
bus hæreditatis, quamvis etiam nihil accedat: licet etiam hic positivè
accipi possit [&] imputative, eodem enim modo & creditoribus sol-
vi posse innuit §. 6. b. [hæreditate] intuitu hæredis: defuncti autem
non dicitur formaliter ut ejus fuerit quasi hæreditas, nam legatariis in-
de solvi debet; licet defunctus bona illa non ut hæres, sed titulo aliquo
inter vivos ab aliquo habeat: materialiter tamen ejus & quasi bona
rectè dicuntur [ex] est nota totius ut § 14. l. f. [ex rebus] ut etiam
nomina contineant Sichard: h. n. 10. II. [venditione] ex pecunia ven-
ditione confecta, per metonymiam causæ pro effectu.*

§ 9.

*In computatione autem patrimonii damus ei
licentiam excipere & retinere quicquid in funus ex-
pendit, vel in testamenti insinuationem, vel in in-
ventarii confectionem, vel in alias necessarias cau-
sas approba veritatem per solvisse. Si vero & ipse
aliquas contra defunctum habeat actiones: non hæ-
confundantur: Sed similem cum aliis creditoribus
per omnia habeat fortunam: temporum tamen præ-
rogativa inter creditores servanda.*

Analysis (Patrimonii) h.e.quantum in bonis hæreditatis sit ut §. s. h. l. (ei)
philologica hæredi (reinere) primo loco nimirum antequam quicquam solverit,
credita sc. aut legata Sichard. h.n. 1. v. Si vero n. 3. (causas) quibus
omissis res deterior futura fuisset Sich. h.n. 3. (confundans) sc. quo-
ad eff. & cum deductionis non vero exactio Gloss: Azob. (for-
nam) eventum: (servanda) sc. ut qui prior tempore potiori jure Go-
sofr. Dynus in c. 54. d. R. I lib. 6. & hoc præprimis inter creditores hy-
pothecarios uti Gloss: ad h §. vid: infr. Sect. ult.

III.

Analysis Inventarium rite confectum hæredem indemnem servare debet
logica d. §. h. §. 4. ex qua indemnitate multi oriuntur effectus, quorum alii ma-
gis
4.

gis respiciunt hæredem, & traduntur nostris §§. Et hoc vel generaliter, quod sine periculo sit; vel specialiter, ratione legatariorum quo ad eorum præjudicium vel favorem; illa ratione dum Falcidiam detrahit: vel ratione creditorum: Et hoc iterum vel quoad favorem vel odium: effectus ratione illius consistit aut in obligatione, dum juxta vires hæreditatis eis tenetur; aut in solutione, quod primis venientibus suum tribuere possit. Effectus quoad odium creditorum iterum subdividitur in primum vel ortum; ille creditores ab hæredis foribus repellit, quibus hæres dicere licet. Eatis cum Deo quia nihil amplius habeo; hic salvam hæredi suam servat substantiam. Hanc verò utilitatem hæredi jure merito concedendam probatur à fine inventarii lucro & remotione oppositi amissionis effectus, damno, unde sequens deducitnr argumentum.

Quicunque damnum sentire non debet ex sua substantia nihil amittat. Atqui is, qui cum inventario agnovit hæreditatem, damnum sentire non debet: hinc concluditur quod reliquum est, quod hæres ex suâ substantia nihil amittere debeat. Prius se fundat in hoc loco logico, quod sublatu effectu & ejus causa tollatur necesse sit. Posteriorius præter §. 10. 13. ulterius probatur, quod qui lucrari debet damnum sentire non debeat; posito enim liabitu tollitur privatio: illum autem, qui beneficio inventarii agnovit hæreditatem lucrari debere, vel inde fluit, quod sub hac conditione adierit, ut tantum juxta hæreditatis vires creditoribus sit suppositus: Sicque posita causa proxima ponitur effectus. Nec illum lucrari dubitatur; qui olim suam substantiam etiam expendere cogebatur, hodiè illam salvam habet. Stultam itaque atque frigidam in h. §. 4. ab Imperatore nostro allatam rationem à Gothonfredo recte appellari, non nisi allatis rationibus eversis, videtur. Nunc etiam effectus, qui legatarii favorem continet, mentio fieri debet: qui describitur à causa impulsiva, exactione & instrumento: ubi spectatur ejus totum, res hæreditariæ, & partes, quæ sunt duplicitis generis: vel sunt res ipsæ, vel pecunia ex harum distractione accepta.

Effectus qui magis respiciunt hæredes sunt vel primi vel orti: de illis §. 4. actum; Ac sunt duo, impensarum deductio, & identitas ac convenientia cum aliis creditoribus in consequendo debito. Prior explicatur ab objecto, expensis; & ha iterum à fine, quod factæ sunt

*Analysis
logica §. 9.*

1. sunt in funus vel in ultima elogia
2. ad inventarium conscribendum
3. generaliter in utilitatem totius hereditatis, & hoc tam respectu legatariorum & fidei commissariorum, quam heredum: & ab adjuncto, approbatione sc: Alter effectus declaratur ab opposita confusione, qui cum sit relativus consistens in conventione heredis cum creditoribus, ponitur correlatum creditores, deinde ipse effectus.

IV.

Paraphrasis. Olim autem, ante tempora justiniani D. Imperatoris nostri, hoc commune inventari beneficium omnes imperii Romani subjecti non habebant; sed duæ tantum hereditatem adeundæ erat via: altera recta, si adeatur incundanter; altera tardior, si id fiat deliberatione habitâ: quæ ambæ lubricæ. Quia heres, qui hâc vel illa acquisiverat, ad omnia & singula onera hereditaria adstricetus erat, etiam si hereditas solvenda non fuisset; adeoque ob xz alienum, improvismus forte ac latens tempore aditionis, postea præter opinionem adeuntis emergens, hereditibus damnosæ erant: exceptis quibusdam specialibus beneficiis à D. Adriano & Gordiano minoribus 25. annis & militibus concessis. § 5. j. de hered: qual: & diff: h. l. f. pr: Sacratissimus autem legislator periculosæ isti juris ambiguati occurrens, tertiam viam suâ benevolentia apperuit, constitutionemque tamquam quissimam quam nobilissimam scriptit, ut omnis generis heredes, hereditates sibi delatas tutò adire & acquirere possint d.l. § 1. (Etsi prefata observatio inventarii faciens solidaverint: hereditate sine periculo habeant.) si formam ex Justiniani præscripto h. l. f. §. sin. autem 2. & 3. accurate observaverint: h. e. si heredes super rebus à defuncto relictis, debita loci, temporis, personarum, ac scriptiois observatione inventarium consercent, hereditatem non solum absque timore xris alieni adeant, de quo Secl. seq: (sed, & legis Falcidæ adversus legatarios utancadas devenerint heredes, deducant quicquid vel in funus defuncti, vel in testamenti insinuationem, vel inventarii confectionem, vel alias hereditatis necessarias causas lese impendisse approbaverint: vid. infra sect. XI. tunc demum in reliquis ita ratio habeatur, ut quarta pars apud eos maneat, tres vero partes inter legatarios distribuantur, pro rata sc: portione ejus, quod cuique eorum legatum fuerat §. 3. 7. ad L. Falc. ut in tantum hereditarii creditoribus respondeant.

teneantur, in quantum res adeos devoluta valent:] non plus teneantur solvere creditoribus defuncti, quam nec ipsi in hereditate acceperunt v. g. si res ducent orum aureorum ad heredes pervenerint, creditoribus etiam minimè ultra dictam summam teneantur vid. Sect. VIII. (Eteis satisfaciant qui primi veniant creditores:) Propter beneficium prioritatis temporis: Prior enim qui est tempore potior est jure. l. IX. ff. q. pot: in pig: & hypoth. l. 4. C. eod. l. §4. d. R. f. lib. 6. de his vid. plura infr. Sect. XVIII. (& si nihil reliquum est, posteriores venientes repellantur:) & si deductis impensis necessariis, prioribus creditoribus debitum suum justo tempore exigentibus solutum sit, postea nihil ex substantia hereditatis restiterit unde creditoribus tardè venientibus satisfieri possit: heredes nullo modo illis teneantur; cum non dormientibus, sed vigilantibus jura subveniant atque scripta sint. l. 24. ff. q. in fraud. cred: fact. l. non enim 15. ex quibus caus: maj. infra Sect. IX: (& nihil ex sua substantia penitus heredes amittant:) ex propriis bonis, ad quæ etiam referuntur necessaria impensa deductæ: peculum adventitium, quod & vivente patre est in bonis liberorum l. 1. 2. C. de bon: matern: ejusque dominium est apud liberos §. 1. f. p. q: perf: cuiq: (ne dum lucrum facere sperant, in damnum incident:) quia hereditas spe lucri non damni nec adiur nec suscipitur dict: Sect: (Sed et si legatarii interea venerint.) Nimirum post inventarii legitimo modo confectionem: (eis satisfaciant ex hereditate defuncti,) deductæ sc. Falcidia & aliis deductis deducendis: (vel ex ipsis rebus,) à defuncto relictis (velex earum venditione:) vel pretio quod ex venditione rerum hereditiarum ad heredes pervenit locoque patrimonii est: infra Sect: X. aliud enim pro alio iavit creditori hoc casu recte solvit vid. in infra Sect: XVII.

[In computatione autem patrimonii] A defuncto relicti, sc: re. Paraphra
rum hereditiarum ex quibus legatariis vel creditoribus satisfieri sis §. 9.
debet, [datus] i. e. Nos justiniatus Imperator Romanorum [eis li-
centiam] heredibus permittimus [excipere] se ultra vires heredita-
tis non teneri; si ict: deductis deducendis, neque ex rebus ipsis, neque
expetio rerum venditarum quid restet unde legatarii ac creditori-
bus satisfiat [& retinere.] cō, quod hujusmodi impensa partim ita pri-
vilegia sunt, ut omne & alienum præcedant l. impensa funeralis pen: ff.
de religios: partim communis ipsis & creditorum, & legatiorum

& fidei commissariorum commodo fieri soleant: [quicquid in funus ex pendit:] veluti quod impendit ut funus ducatur & duci non possit; ut puta si quid impensum est in delationem mortui: quod in locum erogavit in quem mortuus fuit elatus: quæ impendit ut peregrinè mortuus perferatur; quod ad corpus commodandum aut custodiendum fecerit, vel siquid in marmora aut vestem collocavit: de his vid. l. et s. quis 24. §. 3. 4. ff. de Religios; infra Sect. XI. [vel testamenti insinuationem, vel inventarii confectionem, vel in alias necessarias causas approbaverit se se impendisse) ut puta quicquid explicandarum venditionum causa, vel proxencris solvit, vel si forte necesse habuit emptori instrumentum dare l. quantitas 72. ff. ad L. Falcid: (Si verò & ipse haeres aliquas contra defunctum habeat actiones: non haec confundatur;) Non amittant eò quod sint haeres; quia aliás jure ordinatio non possunt esse creditores simul ac debitores. Plura de hoc videantur infra Sect. XIII. (Sed similem cum aliis creditoribus per omnia habent fortunam:) ita, ut non solum si concurrant cum privilegiatis creditoribus, excludantur quoties bona non sunt solvendo; et, si ipsi sint privilegiati, excludant alios: Sed et si vigilent sibi que de jure suo prospiciant, sibi etiam ipsis primo loco satisfacere, possidentiumque privilegiis gaudere possint. Haeres enim in omnibus ita sibi prospicere possunt ne alienam fraudulentem obliniantur l. summa 21. ff. de pecul: l. pufillus 24. l. quod autem 6. §. apud 6. qua in fraud: (temporum tamen prærogativa inter creditores servanda) h. e. creditores ex prioribus hypothecis semper sunt preferendi ex posterioribus venientibus, & si his jam abhaerede solutum fuerit, nihilque restet unde illis satisfieri possit; hos, ut restituant quod acceperunt, convenire possunt.

V.

Inventari- Verum, Inventarium haereditatis suum, de quo dicturi sumus; con-
sum debet sequatur finem: principium, necessariè solenne esse debet, & hoc
esse solenne statim verbis nostri §. 4. indicatur initialibus. [Et si præfata observa-
tionem inventarii facienda solitaverint:] ad differentiam aliorum, quæ
à tute, curatore bonis dato, aliisq; personis, creditoribus, debito-
ribus, vel ratione officiorum quibus funguntur, v. g. Amt- Leuten;
Bogtzen ic. fieri solent; & tantam solennitatum diliguntiam non de-
siderant.

siderant. Agitur itaq; d. §. 4. de inventario soleuni; & ejus quidem qui jam adiit hæreditatem proprięq; hæres dicitur l. 46. de condic. & demonstr: in cuius solennitatum observatione p̄x primis considerandæ Materia & Farma.

Materia Inventarii sunt omnes res, & quidem plures, quia de unâre inventarium non conficitur arg: b. l. §. 4. 3. 11. N. 1. c. 2. §. 1. INVENTARII MATERIALIA. quas defunctus mortis tempore habuit h. l. §. 2. 10. tām mobiles quam immobiles quæque his annumerantur arg: b. l. f. §. 1. 2. 4. l. 34. §. 1. d. contrah. empt. §. 5. 6. junct. l. 2. §. 1. l. 15. de condit. ind. l. 16. pr. §. 1. & seq: de pign: l. unc. de cond: ex lege. tum corporales, tum in corporales proindeque & nomina; & nonsolum creditorum, sed etiam debitorum, quibus id quod peri potest habetur l. id apud se 143. d. U. S. super quantitate etiam inventarium confici potest arg. b. l. §. 9. 10. 14. ut sciri possit quantum sit in bonis. Instrumenta, Die über Schulden brießlich Urfunden/in inventarium referenda, non quidem extensivè, ut loquuntur; sed per principia & ultima verba, so anfahend / so aufgehend. Colleg. arg. de acquirend. hæred. th. 31. Res item depositæ & commodata; quæ licet non snt in bonis, sunt tamen ex bonis §. ult. l. de vi boni rapt. & in hæreditatis petitionem veniunt l. & non tantum 19 ff. de hæred: petit: Jason ad b. l. f. §. 1. n. 3. Sich: §. 2. n. 9. Hic autem queritur an etiam accessiones & fructus ab hærede ante aditam hæreditatem percepti inventario sint inferendi? nobis distinguendum placet sententia: aut enim hæredi cum solis legatariis res est, & sic, fructus inscribere necesse non est: quia res quæ inventario inscribuntur legatario prolunt: §. 2. 3. verò l. ad L. Falcid: l. 30. l. 73. ff. eod: probatur, quod ejusmodi accessiones atque fructus ipsis planè non prosint. Posteriori casu, quo eis præterea res est cum creditoribus ac fideicommissariis, fructus & accessiones necessariò sunt inscribendi: quia primò sunt res hæreditaria arg l. 15. §. 6. ad L. Falcid: l. 18. §. 2. ad. Slm. Trebell. l. 30. §. 3. de per: hæred: quarum nullæ sunt omitendæ: §. 3. 6. 7. 8. h. l. f. Secundò quia prosunt creditoribus §. 4. & 6. b. l. & fideicommissariis, cum in Trebellianicam impusentur d. l. 18. §. 2. l. 22. §. 2. eod: Quo ordine autem dicetæ res disponendæ, cum expressa lege cautum non sit, de hoc formularia atque instructiones Notariorum inspicienda; & interalios Volckman: part. 4. iii. 3. cap. 18. authores Specul. de instru. edit. §. f. n. 24. Porcell. de invent: confess.

cap. 3. n. 19. Ab his tamen dissentientes res animatae, servos sc. pecora tam campestria quam domestica; omnibus aliis in inventario praferendas, hisque primo res inanimatas naturales, indeque provenientes, postea inanimatas artificiales; tum continentis tum contentas ordine subjiciendas esse, non absque ratione afferunt. Si vero haeres rem quandam adhæreditatem non pertinentem inventario inserat, vel imprudentia forte ac sine fraude rem hæreditariam prætereat vel omittat, sibi non præjudicat; priori casu tutus erit clausula generali per l. 1. inf. §. 1. ex quib. caus. maj. l. cum falsa. C. de juri & fact: ign: l. illicitas 6. §. 1. ff. de off. presid. posteriori casu rem simpliciter suppletbit, sicut per fraudem omissam in duplum restituere cogitur arg. §. 10. b. 1. Rem quam postea ad hæreditatem pertinere comperit haeres, illam adhuc inserere potest, & haec adjectio pars quædam est prioris inventarii, ideoque tot non requirit solennitates quot totum arg. l. 2. §. 1. & siff. de testam. quod, liet neglecta in inventario vulgo usitatâ cautelâ recte adhuc fieri possit; quia autem superflua cautela non nocet nec vitiat scripturam, tutius agit haeres si faciat Inventarium cum protestatione: quod se, si res aliquas per ignorantiam omissas, aut per errorem alienas inscriptas cognoverit, illas adjicere, has verò amputare velit. Ob etwas nicht ins Inventarium brachte worden/das darinn gehörig: so wolle der Erbe/so bald er dessen in gewisse Erfahrung kommen/solches auch einbringen lassen/hingegen ob es eingeschrieben wäre/so nicht darin gehörig/ daß solches dem Erben ohne Nachtheil darinnen geschrieben seyen solle. Nec has cautelas magis quam ordo res in inventario disponendi à jure præscriptas; interim in omnibus ferè instrumentis, libellis, testamentis & synographis valde usitatas esse, præter quotidianum ulum passim tradunt DD. vid: Sieb: ad b. 1. f. §. 2. n. 12. & arg. l. 1. §. 4. inf. quor: legat: Ante omnia autem prædictæ res quo die, quo loco, in qua caplula, in quo conlavi, distinctè per pondus, numerum, mensuram, qualitatem describendæ sunt l. si quis 7. C. de bon: proscripti. junct. Volckm. d. l. c. 17. n. 16. Et ut eò magis fraudes atque deceptiones evitentur, aestimationes etiam rerum mobilium contra consuetudinem ponit debere, notat Salicerz ad b. 1. f. §. fin autem 2. n. 5.

Forma Inv. Formam tradit Justinianus in hujus l. ult. §§. fin autem 2. & 3. ut inventarii. haeres res intra 30. Dies & quidem uti tradunt DD; continuos, Colleg. Arg.

Arg. d. l. lib: 32. ex quibus se hæredem; si testamentarium s: ab im-
 testato factum esse cognoverit Sichard: ad §. 2. n. 9. præsentia credi-
 torum ac legatariorum d. §. 2. N. 1. c. 2. §. 1. per tabellarios, etiam
 unum arg. l. generali 3. C. tabular scrib: lib: 10. tit: 69. & trium ido-
 neorum testium præsentia, res quas defunctus mortis tempore habe-
 bat, describere incipiat h. l. f. d. §. 2. N. 1. c. 2. §. 1. qui tamen non sem-
 per requiruntur, sed illis quorum interest deficentibus d. §. 2. N. 1. c. 2.
 §. 1. quos hæres tenerit semel citare personaliter, vel ad locum, ut sc:
 actui isti intersint, vel ipsi, vel si personæ ratio habenda, pro iis agentes
 d. N. 1. c. 2. autb: sed cum testator: adl. Falcid. Si autem sit incertum
 quinam sint, per programma ut appellant l. 6. de remis: pign: per edi-
 tum publicum utilloquuntur, vel per publicum proclama vocandi
 sunt: et si non omnes citati sint, saltem adversus citatos inventarium
 valebit arg. l. 47. pr: ff. de Re jud: l. idcirco 44. ff. de iudicio: Sichard: ad
 §. 2. n. 20. Descriptio verò intra 30. dies, si hæreditas vel major pars
 ejus ubi hæres est sita sit, absolvenda est: sinalibi, anni spatium hære-
 di conceditur d. §. 2. b. l. sicque universum inventarium conficiendi
 tempus sunt tres menses, in quibus non tam ejus inchoandi, quam fi-
 niendi tempus contineri notat Sichard: add. §. 2. n. 6. Treut: d. ac-
 quirend: hered: th: 8. lir: D. Loci etiam habenda ratio: in eō enim
 ubi res hæreditariæ positæ sunt omnibus modis impleri debet in-
 ventarium d. §. 2. & 3. Si verò res æqualiter in diversis provinciis ex-
 stent, non plura sed unum sufficit inventarium: arg. d. §. 2. 3. & 10. eōd.
 junct: l. 72. d. Evidet. hinc sequitur, quod hæredi non liceat res in
 domum suam inventarii causa advehere d. §. 3. Denique etiam ad
 formam requiritur ut hæres sua manu, & quæ sit rerum quantitas,
 estimacione: earum in unam summam contracta; b. l. §. 9. 10. 14.
 uisciri possit quantum sit in bonis l. 88. ff. d. U. S. seque bona fide in
 iis versatum versaturumq; subscriptab; vel si scribere netciat, vene-
 rabilis latitem signo. + per manum ejus hoc speciali casu præposito, in
 præsentia testium qui hæredem cognoscant, specialis alius tabularius
 eojubente subscriptionem perficiat d. §. 2. autb: sed cum testator C. ad
 L. Falcid: Hodiè autem hæ solennitates non tam strictè observantur,
 sed communiter receptum est, ut inventarium fiat eō modo, quem
 consuetudo cujusq; loci & regionis approbavit. d. autb: sed cum testa-
 tor C. ad L. Falcidi Bald: eōd: Iason ad pr. b. l. inf. Schneid: ad §. 5. f.

de hæred: qual: & different: adde etiam Volckm: d. part: 4. c. 17. tb. 3.
n. 19. 20. Usus enim est magister artium & in jure discendo atque do-
cendo omnia ad usum & mores nostros accommodare debemus;
quia non in cognitione sola, sed usu juris prudentia consistit arg: §. 6.
f. d. satisd: Cū tamen inventaria ut plurimum à notariis publicis
conficiantur, instrumentorum etiam publicorum omnia solennia re-
quirunt: præsentiam sc: tabulariorum corundemque subscriptionem,
invocationem nominis divini, inductionem, diem ac Consulem qui
hodie ab Imperatore repræsentatur, vid: Volckm: d: loc: N. 47. Quia
autem hāc vice magis instituti est certā metbodo propositos nostros
textus resolvere, quam omnia prolixius atque accuratius de Inventar-
ii beneficio tradere; sicque opus jam antea bene accurate quē factum
infectum facere: plura de eo exigentem ad *Tractatum vario-
rum de Beneficio Inventarii* remittimus, & nos ad quæ-
stiones, conclusiones, aliaq; propositis §§. propria, quæ in sine sive
inventarii principio indequē fluentibus effectibus consistunt: con-
vertimus.

VI.

Finis In- ventarii. Inventario itaque prædicto modo confecto, hæres nullum
damnum atque in commodum sentire debet, quod lequentibus §. 4.
verbis declaratur: [hæreditatem absque periculo habeat,] quot quibusve
modis hoc possit fieri, ex effectibus hæredem magis quam legatarios
aut creditores respicioneibus colligendum: ubi notandum conscri-
ptionem rerum hæreditariarum ipsam hæredibus etiam prodesse;
cū pendente inventarii confectione, nec à creditoribus hæredita-
riis, nec à legatariis vel fidei commissariis inquietari debeant §. 11. b. l. f.
Quia hæreditas interim pro jacente habetur, cui consequens est, ut
detur hæredi excptio dilatoria contrà creditores & legatarios suum
petentes, §. 10. l. d. Except. quā forte non oppositā si condemnetur,
opponere potest adhuc aliam, quā impedit solutionem: l. 4. C. d.
Except: utraque verò expirat impleto tempore ad inventarii con-
fectionem constituto, salvā adhuc peremptoriā, quā non tenetur
nisi pro viribus hæreditariis, de quibus infr: Sct. VIII. Ex diverso,
nec contra creditores interea temporis currit præscriptio; d. §. 11. in fe-
nit quā non obstat ei, qui lege prohibetur agere l. 1. in f. pr: C. de
Anal.

Annal. præscript: l. ult. inf. C. qui bon: ced: l. is cui §. 5. Cessatum 20. ff.
ne in poss: lect: vol fid. Pari ratione hæres , nec tanquam hæres , nec
tanquam possessor interim conveniri potest: d. §. 11. ¶. sed si hoc sp-a-
sum: junct: l. 20. §. 1. in f. ff. de acquir: hared: non enim intelligi po-
test alio quam hæredis titulo possidere, qui hæreditate sibi delata in-
ventarium conficit arg § pen. b. l. f. uide sequitur quod interea tem-
potis nec pro hærede nec pro possessore haberi possit, quamvis ipse
agere non prohibeantur, & agens reconveniri possit; & hoc, quia in-
ventarium non adimit beneficia communia, neque in præjudicium,
ut in favorem hæredis introductum detorqueri potest. l. quod favore
6. C. de l. arg. l. consensisse 2. § item si extra 5 ff. d. jud. l. servum 33. §. ait
prator 3. d. procnr. secus si necessitate ad alios conveniendos coactus
fuerit. plura de his vid. colleg. Arg. de acquirend. hared. ib. 34. n. 8.
Rol. à Valle 2. cons. 73. & 4. cons. 63. Montic. de Invent: n. 134. 137. 142.

VII.

Primus, qui in h. §. 4. subjicitur esse èst, quod hæres non Primus
teneatur legatariis & fideicommissariis ultra dodrantem: ¶ [& legis ordine ef-
Falcidia aduersus legatarios utatur beneficio:] Et si hæredes sint pa-
rentes, aut inter quaternarium numerum consistentes liberi vel fra-
tres ultra bessem: vel si liberi aut fratres ultra semissim N. 18. c. 1. Nec
hodiè circa hoc quicquam immutatum est, cum & aliás legatis & fi-
deicommissis quarta detrahi possit pr. 7. d. L. Falcid. §. Sed quia ha-
redes §. 7. de fidei: hared. Si vero non fecerit inventarium hæres perin-
de ut olim creditoribus, ita & hodiè legatariis & fideicommissariis in
solidum tenebitur non deducta Falcidia nec aestimatis viribus hære-
ditariis N. 1. c. 2. §. 2.; qui presumunt suppressisse pleraque, quibus
idonea redderetur hæreditas qua tunc diciunt non idonea d. N. c. 2. pr.
& §. 2. ibique Cujac. ut & tractat: ad Africa 7. Casu vero quod pu-
pillary substitutus inventarium quidem fecerit, quod autem pupill-
lus facere omiserat, ex pupilli persona in integrum restitutionis be-
neficio conficeré neglexerit, solida à pupillo relicta legata præstare
tenetur. Quemadmodum enim pupillum qui inventarium non fe-
cit lex restituit N. 1. c. 4. §. 1. Sic eius successor quoque in integrum
restituitur l. non solum 6 ff. de in integr. restit. quod beneficio vel frau-
de vel negligentia neglecto & non observato, non conqueri debet, si
etiam

¶ 16 ¶

etiam ultra vires hæreditatis teneatur, cùm ad inventarium ex persona pupilli conficiendum etiam aliás, ne nimirum præsumptione fraudis oneretur, obligatus fuisset. N. 1. c. 2. pr. & §. 2. & hoc ratione utriusque hæreditatis §. igitur in pupili 2. f. depupill: subf: junct: Bart: adl. in ratione 11. §. quod vulgo 5 ff: ad L. Falcid: n. 3. 4. 5. An autem juris ille rigor de perdenda Falcidia maximeq; de ære alieno ex causa omisi inventarii etiam ultra vires hæreditarias solvendo, locum habere debeat; etiam si hæres liquidò demonstrare possit, quod nihil malignatus, & vires hæreditariaz majores non fuerint; non exigua est inter DD: controversia, quorum licet multi affirmativam tenentes; plures tamen tuitius amplectentes negativam sententiam ap: Hier: d: Cævallos coms: contr: comm: quæst: 26. sint videndi; ubi præprimis Narræ refert sententian: cons: 220. dicentis, quod ab hac opinione non sit recedendum neq; in judicando neq; in consulendo: nihilominus quid in hoc faciendum vel non faciendum religioni atq; prudenter ipsius judicis, non nudam sc: judicandi, l. prospicciu 12. §. 1. ff. qui & à quibus manu mis. N. 82. c. 1, sed jus dicendi potestatem habentis l. neq; leges 10. & seq: de ll. potius relinquendum esse putamus. Huc pertinet quod & Bald: tradit adl. filium quem 24. C. famil: ercis: n. 46. quod, licet super articulis per hæredem productis legatarii non cogantur respondere, judex tamen optimè faciat, si ex officio eos interroget, ut obvier iniquæ extorsioni l. illicitas 6. pri: ff. d. eff: præsid. quem sequitur Alex. ad h. l. Sed si creditores forte vel legatarii ipsi met fateantur, non fuisse plus in hæreditate quam hæres attestatur, illum etiam ultra vires hæreditatis non teneri, haud ambiguus juris erit; quia præsumptio juris & de jure quâ hæres onerari poterat, propriâ istâ partis adversariæ confessione eliditur Novell: 97. c. 1. junct: gloss: jas: ad h. §. Sichard: n. 1. eod. Sententia autem negativa ideo nobis tunc videtur, quod hæres, inventarium sc: sine dolo & fraude non conficiens, ultra vires hæreditarias in foro conscientiaz non teneatur; quam d. Cævallos cum Bart: ad rubr. ff: d. acq: hæred: communem omnium theologorum opinionem quæst: 13. esse dicit. Sed jure canonico hæredem inventario non confessio ultra vires hæreditarias teneri, tamdiu affirmamus, quamdiu eð jure hæc in re quid mutatum esse non fuerit probatum: quia in re civili canones juscivile tequantur, nisi aliud sit statutum, c. 1. X. de nov: oper: nunc: c. 7. de constit. Bald: b. l. f. pr: n. 9.

VIII. Or.

Ordine §. nostri 4. sequitur nunc eximus ille hujus beneficii Alter In-
Iustiniane effectus secundus, quod haeres non obligatur creditoribus ventarii
haereditariis ultra vires haereditatis: *Cui in tantum haereditariis creditoris Effectus,*
bus teneatur, in quantum res substantia ad eos de voluntate valeant. Juti d. §.
dicitur: & in tantum teneri, quantum valere bona haereditatis contingit
§. extranei §. 7. d. hered: qual. & dif. Vires s. bona haereditatis hic di-
cuntur, quas ipsum inventarium ostendit, nisi forte creditores velle-
gatarii ampliores eas fuisse probaverint b. l. §. 10. Alijs haeres, quam-
vis exigua patrimonii haereditarii sit substantia, in solidum teneretur
omnibus creditoribus haereditariis l. sit bonis 10. C. de jur. delib: l. mo-
re 8. ff. de acquir: hered: l. qua dor: nom: 33. ff. sol. matr: Quia haeres
succedit in universum jus quod defunctus habuit l. hereditas 62. d.
R. 7. & haeres aique testator pro una eademq; personae tenentur N. 48.
inf. Cui veteri aditionis gravamini etiam adhac hodie haeres inventa-
rium non conficiens se supponit, sive sit extraneus, sive ex liberis, ad
quorum officium maximè pertinet, ut quā beneficiis à lege concessis
non utantur, & alia num paternum solvant eāq; ratione paternam fa-
mam & existimationem, quā alijs laederetur §. 1. in f. 7. q. & quibus
ex caus: man: defendant. t. t. de obseq: parent: praest. Hic observandum
quod in inventarii confessio deliberationi jungi non possit, quod si fiat,
nihilominus haeredes in solidum teneantur; deliberatio enim benefi-
cium inventarii admittit respectu creditorum b. l. ult. §. fin autem hoc
aliquo 14. & 7as: eod. idem juris est in legatariis, nam & hi inventario
deliberationi juncto solida legata consequuntur, nec haeres beneficio
legis Falcidix uti potest arg: d. §. inf. nisi aliter à lege statutum, aut
à testatore prohibitum fuerit, de quo plura infra Sect. XIV. ubi de in-
ventarii contrariis dicemus. Hic quæstio adjici potest, utrum filius
patri in feudo succedens, confessio inventario creditoribus haeredita-
tiis tantum quoad vires haereditatis in bonis allodialibus teneatur, &
feudum velut præcipuum ac separatum retinere possit; an vero &
ipsius feudi commoda in solutionem seris alieni paterni impendere
cogendus sit? quod affirmamus arg: 2. F. 45; cum enim haeres quoad
vires haereditarias teneatur, ad quas filii feudum referendum, quod
potius à patre suo quam ab avo aut proavo acquirit; sicq; hoc calu
feudum ab allodialibus minimè separandum, jure merito haereditatis

paternæ oneribus ratione commodorum ex feudo obligatus erit.
De cognatis aliud dicendum vid: infr: Secto XI. junt: Cujac. tract:
de Fendis tit: §4: lib. 4.

IX.

*Effectus
tertius.*

Effectum hujus beneficii Justiniane secundum excipit insignis
ejus tertius; quod hæres sine periculo solvere possit primis petenti-
bus sive illi sint legatarii sive crediteores: vers: & ei satisfaciant qui
primi venerint crediteores: & si nihil reliquum est, posteriores venientes
repellantur: & nihil ex sua substantia penitus hæredes amittant: ne dum
lucrum facere sperant in damnum incident: Nec hæredi imputari po-
test, quod satisfactionem ab his quibus solvit, de restituendo alii po-
stea venturis eò quod plus fortè accepissent, non receperit; ut olim
propter præsumptionem fraudis ei imputabatur l. undè 41. ff. ad L.
Falcid. t. 1. scicnplus quam per L. Falcid: Nam si alii crediteores se esse
potiores, ac sibi prius solvi debuisse prætendant, non contra hæredem,
sed eum qui ab hærede exegit, agere possunt §. 6. b. l. f. Quia hæres
post emensum defuncti patrimonium, si enim illud solvendo suisset,
omnibus teneri, respondere palam est: l. 2. C. de hæred: vel atl: vend:
amplius illis non tenetur, etiam si cautionem de quā diximus, nullam
exegerit: & potest exceptionem litis finitur, hæredibus item fortè
moventibus opponere, sicq; ab omnili litis sumptuumque vexatione
immunis erit. l. minoribus 6. ff. de minor: l. sed si quis 7. ff. test. quem ad:
aperi. Neque interest an hæres sciverit alias adhuc crediteores
prioresse nec ne; sed indistinctè hæredibus permittitur, primis
quibusve creditoribus venientibus, nullà proslusà post venturis in-
quietudine eis inferendâ, solvere, neque his jus suum contra primò
exigentes cō adimitur jung: Bald: ad b. §. n. 1. Creditores tamen le-
gatariis semper præferendi, & illi ab his haud immerito vincantur b. §.
Bald: eōd. d. n: cūm hoc in casu magis repetitioni justi debit, quām
adventitio lucro favendum l. 41. §. f. d. R. 1. Agere itaque poterunt
crediteores contra legatarios vel actione hypothecaria, quando sc.
res legatariis soluta, ante ipsis fuerit à testatore obligata; vel condi-
tione indebiti, quaodo nec dominium nec hypothecam habuerunt,
ut res ipsiis oppignorata ab hærede tuit vendita & pretium legatariis
solutum Selt. seq. Sin autem creditoribus fuerit solutum, duo iti-
dem sunt remedia quibus prioribus creditoribus consulatur;

actione

actione videlicet hypothecaria & condicione ex lege : Illa, si res prioribus obligata existet ; hanc si res non existet , aut si pecunia ex ejus venditione posterioribus creditoribus soluta sit: *Siehard: ad he* § 4.n.6.7. Omnes autem sive sint creditores sive legatarii sive fidei-commissarii ; si vel debita exigere , vel legata & hereditates petere velint, ad domum testatoris venire debent. *arg.b. § 4.*

X.

Quartus effectus qui ex hoc beneficio fluit est, quod hæres legatariis & creditoribus , vel res vel pretium etiam invitatis solvere possunt, quod his verbis probatur. Sed etiā legatarii interea venerint: eis satisfaciant ex hereditate defuncti , vel ex ipsis rebus , vel ex eorum forsan venditione. *junct. §. sin verò hæredes 6. b. t.* Sicque dicto beneficio hæredi contra regulam generalem , de quā *Seit. XVI.* dicturi , & citra *l. si pecunia 12. ff. d. legat: 2. l. mutuum. 2. ff. d. reb. cred.* aliud pro alio solvendi , eique aut re hæreditariā , aut pecuniā ex venditione rei hæreditariæ redactā satisfaciendilibertas relinquitur. Cūm autem rei appellatio sit generalis, *l. 1 ff. inf. de stat. hom:* ita ut non solum rem mobilem vel soli sed & nomina , actiones , petitiones ac persecutio-nes comprehendat *l. bona autem 3. §. bonorum 2. de bonor. posse l. bonorum 49. ff. d. V.S.* Sequitur quod hæres non tantum rem mobilem sive immobilem pro pecunia , sed etiam nomina debitoris alicujus hæreditarii in solutum dare possit; & hoc præprimis quando hære-ditatem cominddè vendendi , pecuniamque conficiendi nulla datur occasio. Hæres enim inventarium conficiens nullum ex hæreditate damnum sentire debet *b. §. 4. & §. pen. b. t.:* quod tamen quām facil-limè ex rei alicujus venditione , si hæres præcisè ad hæreditariam pecuniam debitam restituendum teneretur ; fieri posset: dum re ven-ditā evictā emptori satisfacere cogeretur. Casu autem quō emptor ipse paratus esset in se recipere casum evictionis utique teneretur hæ- res rem vendere & ex pecunia debtoribus satisfacere , ut quod non damno esset hæredi & prodesset creditoribus vel legatariis *arg.l. 2. pr. ff. solut: mat: l. 2. §. 5. ff. d. aq: pluv. arcen.* Si verò contrario casu cre-ditor vel legatarius cui debetur certa pecunia , rem in solutum accipe-re recusat , adeoque judicialiter pecuniam exigat ; dicetur plus pe-tere causa , indeque hodiè pateretur pœnam tripli expensarum quas

reus faceret in iudicio §. si quis agens 23. f.d. act. Aliud dicendum videtur quando legatum in certa re, corpore vel specie consistit; tunc enim haeres illam si exaltat tradere, si non existat nihil tradere tenetur, quia creditor speciei, illius interitu liberatur. I. quod te mihi §. ff. d. reb. cred. l. si ex legat: 23 ff. d. V. O. & DD. com. in d. l. §. Aut quando in hereditate pecunia legata existat, tunc & illam solvere obligatus est haeres. vid. Sichard. ad h. §. 4. n. 10. II. 12.

XI.

Quintus
Effectus.

Quinto, principium nostrum, haeres hereditatem absque periculo habeat; efficit, quod haeres, partim communis, partim specialis hujus constitutionis jure, priusquam ad vires hereditarias determinandas deveniat, quicquid vel in funus defuncti, vel in testamento insinuationem, vel inventarii confessionem vel alias hereditatis necessarias causas impendisse probaverit, deducere possit. Eo enim ipso quod haeres nullum damnum sentire debeat, confessio inventarii id operatur, ut haeres videatur eodem loco esse quasi non adiisset hereditatem: si autem non adiisset, nullos etiam sumptus fecisset retinuissetque suam pecuniam. Posito itaque antecedente, recte etiam quod reliquum est hoc §. 9. subjicitur. In computatione autem patrimonii damus ei licentiam excipere & retinere: quicquid in funus expendit, vel in testamento insinuationem, vel inventarii confessionem, vel in alias necessarias causas hereditatis approbaverit se se persolvisse. Hacrum autem impensarum aliquae ita sunt privilegiata ut omne eas alienum praecedant: funeralis enim nonsolum causis taciti pignoris. l. 14. pr. & §. 1. de religiis: legatis, cum satius sit de suo testatorem funerari, quam aliquos legata persequi d. l. 14. §. 1. ¶. Sed etiis legata, Falcidiā §. ult. f. ad L. Falcidi: l. 6. ff. ead. immo legitimis liberorum vel parentum l. 8. §. 9. d. moffi: test: Sed etiam expressis per l. pen: ff. de religiis: d. §. f. ad L. Falcidi: l. 1. §. f. ff. ead: cuius ratio est in l. 23. ff. d. S. U. P. l. 13. C. mand: quia vocabulum Omnes in primis si vocabulum semper vel simile aliquod ei adjiciatur nibile excludit, arg. l. 18. & seq: ff. de religiis: l. 12. C. q. pot: in pign: l. 4. C. in quib: pign. vep. hypot. l. 29. C. d. jur. doc. Ad quas refertur quicquid corporis causā, veluti unguentorum erogatum est; & pretium loci in quo defunctus humatus est, & si quas vestigalia sunt, vel Sarcophagi & vectura & quicquid cor.

corporis causā antequam sepeliatur consumum est l. 37. d. relig: item
 vestes lugubres fascia lericæ & pepla, quæ ministris, defunctorum
 cognatis aliisq; funus comitantibus de consuetudine dati solent; & il-
 la quæ in defunctorum convivia paranda comparata sunt vestes etiam
 vidua lugebres &c: vid. Carpz. p. 3. Const: 25. def: 19. n. 2. 3. G. Berlich:
 par. 1. Concl. 64. n. 90. 94. modo omnia ex dignitate, ex causâ, ex
 tempore & bona fide ejus qui defundus est accipiantur l. 14. §. 6.
 & 10. d. religios. Præterea funeris impensis annumerantur erogata in
 curationem ægroti l. 4. C. d. petit: hered: l. 3. C. d. religios & sumpt.
 & expressa sanctione Eleæt: Sax: const: 28. in pr: vers: auss des schuld-
 ners Begräbniss: word: ord: jud: Sax: Ferner soll dasjenige was der vero
 storbenen Schuldner Begräbniss re. quod tamen de ultima, non de
 aliis defuncti inservit atibus accipiendum: l. 4. C. de petit: hered: Bald:
 ead: arg: l. 3. C. de religios. multò minus quando medicamenta & alia
 pharmaca non in curationem ægroti sed in culina ad condendos cibos
 sint adhibita vid: Job: Michal: Beuth: p. 2. c. 26. vers: Aus welcher abzu-
 nehmen/dass nicht alles &c. Hic iterum incidit quæstio cum impen-
 sa funerum dederatur ex hæreditate l. 45. d. Relig. & sumpt. fun. in
 quâ plerumque allodialia & Feudalia reperiuntur bona: an si allodia-
 lia non sufficiant, sit transgreendiendum ad Feudalia? decisio atque di-
 stinctio erit facilis ex dictis in sect: supra VIII per text: 2. feud: 45. vers:
 ubi verò filium reliquit: 51. eod: §. filius 4. l. 1 ff. d. acq. vel amittenda
 hered: Si verò agnatus succedit in Feudum ex pacto & providentia,
 maximè liberatur ab ære alieno defuncti; in textu enim 2. feud. 45. quib;
 hujus quæstionis sedes est. Iohimmodo excipitur Feudum paternum,
 quod repudiata hæreditate reuinere potest, nec debito hæreditatio
 aliquid Feudi nomine solvere tenetur: neque hoc caret ratione, quia
 in ejusmodi Feudis vasallus successoribus præjudicare non potest;
 cum jus quæ suum ex primi acquirentis investitura, sive antiquorum
 suorum provisione non ex factis sive persona defuncti agnati habe-
 ant: vid: Cujac: d. Feud: d. lib: 4. ut: 54. d. l. 2. Feud: 45. Ulterius etiam
 hæres ante omne ære alienum dederit, quicquid communii ipsorum &
 creditorum & legatariorum commodo, præter testamenti insinua-
 tionem vel inventarii confectionem in alias necessarias hæreditatis
 causas impendisse probaverit h. §. 9. Impensæ|necessariæ sive in cat-
 has necessarias factæ in genere dicuntur; quæ si factæ non sint, res
 aut pers.

sut perit aut deterior fit l.79.d.v. S. l.1. §.1. l.2.3. 4. ff. de impensis in
res dot: cuius generis sunt, quicquid explicandarum venditionum
causa, vel proxenitis Unterfaufern/solvit, vel si forte emptori ne-
cessit habuit instrumentum dare l. quantitas 72.ad L Falcid: Non ta-
men sufficit illas allegasse, sed sunt probanda l.4.C.d petit; hered: l.3.
C.d. Relig. §.9.h. Probantur autem modo ordinario per testes & in-
strumenta; t.e. C & ff d. test & fid: instrum: quæ si deficiant, etiam ex
verisimilibus & conjecturis probari possunt, quæ arbitrio boni visi
i.e. judicis relinquuntur uti notat Bald ad d.l.4.C.d.petit; hered. n. 1.
& his cessantibus per juramentum ejus qui hasce impensas fecit;
Gloss. in h. § præprimis autem hoc juramentum locum habet, quando
ratione hereditatis quid est impensum: quia heres opus non habet
ut de omni modica atque exigua impensa curet confidere instrumen-
tum, Jason ad. h. §. Imò ei creditur hoc casu si persona sit fide digna
absque juramento; teste Bald; ad h. §. 9.n.2. & quando impensis veri-
similes & rationabiles fuerint; quod in expensarum probatione maxi-
mæ spectatur arg: l. sancimus 15. & aut h: post iusjurandum seq: C.
d. judic. l. 1. C.d. alim. pupil. præstand. Omnia autem prædicta intelli-
genda de impensis privilegiatis ac necessariis: aliud dicendum de
sumptibus in item pro defendenda hereditate adversus tertium qui
eam habi forte asserit, factis: has enim impensas veluti sui solius cau-
sa, nec cujuscunque creditorum, quorum an hic vel ille sit heres
nihil intereat; vel legatariorum commodo factas; nisi forsitan ex ejus-
modi causalib[us] fuerit mota, ex quæ testamento everso, nec legata de-
bita fuissent: heres in illorum detrimentum deducere non poterit
arg: l.74. ff. d. R.I.A. Secus, si heres forte conveniatur ab aliquo,
qui se creditorem hereditatis commendat; quicquid enim tunc her-
es, ut eomuni & creditorum & legatariorum commodo impende-
rit, deducet, sive superior lite fuerit, sive succubuerit arg. Bald. ad. h.
§. in computatione. 9.

XII.

Sextius Ef- Per aditionem hereditatis de rigore juris actiones heredis cum
fectus. defuncti confunduntur l. stichum 95. §. 2. l. 75. ff. d. solvit: l. ut debi-
tum 5. C. de hered: act: quia impossibile est quodquis sit debitor &
creditor sui ipsius per l. debitori 7. C. de pact: & jus debiti arq; crediti
in ean.

in eandem de veniat personam l. verborum 107. ff. d. solvit: **Cum autem hæres hoc facto, etiam aditione per inventarium, quod tamen in favorem ejus introductum est, ideoq; nullum damnum sentire debet l. quod favore 6. C. d. ll. periculum incurreret, ejus confectionis beneficium etiam & hunc effectum insignem, à regulaq; de confusione obligationum exceptionem producit: quod hæres id, quod sibi ex hæreditate deberetur per aditionem hæreditatis veluti confusionem quandam minimè amittat.** b. §. 9. ¶: si vero & ipse aliquas contradictum habeat actiones non ha confundantur: sed similem cum aliis creditoribus per omnia habeant fortunam: tempore eamen prærogativa inter credutores servanda. Sicut nunc hæres beneficio inventarii creditum non amittit, sic contrà à debito, quod hæreditati solvere teneatur, non liberatur. Quemadmodum & in Falcidia supponenda debitoris non minus quam creditoris ratio habenda l. in imponenda 6. C. ad L. Falcid. l. 1 §. si debitor 18 ff. eod: ita aditio hæreditatis cum beneficio inventarii nec prodest nec nocet reliquis creditoribus. Rectissime igitur DD: colligunt ex hoc inventarii effectu; quod hæres, idemq; defuncti creditor possit sibi ipsi primo loco solvere, vel aliquam rem hæreditariam in solutum dare arg: l. fistulas 78. §. 1. ff. d. contrah: empi: & vend: l. creditoris 8. ff. d. distract: pig. Multò magis creditor itemque hæres sibi ipsi solvere poterit, casu quo defunctus hæredi creditori suo pignus aliquod per pactum antichreleos ad dies vitæ constituerit: nec obligatio quasi in diem incertam concepta ope exceptionis elidi poterit juxta l. 44. §. 1. d. O. & A: l. 56. §. 4. d. V. O. §. 3. f. eod. l. 82. §. f. d. paci: quia hæc conditio declarationis ac indicii potius, enormes sc: cedendi voluntates, quam dispositionis gratia adjecta videtur. Neq; semper hæredi ad probandum suam actionem vel debitum obligationibus & instrumentis opus erit, sed iis deficientibus, hæreditati curatorem petere, & que citato testes ques habet ad perpetuam rei memoriam examinari curare, & ubi opus est, eorum testimonio obligationem suam probare potest arg: Bald. adl. velut 7. ff. & in l. debitori 7. C. d. paci: Occasione hujus Effectus etiam deciditur, quod si empator idemq; hæres venditoris inventarium conficiat, re evictâ, in ponenda ratione bonorum hæreditatis, simpli tantum ratio sic habenda, non vero duplia evictionis nomine promisi: & hoc proper l. cum empator 48. ff. ad L. Falcid. In ventarii

ventatii enim beneficium à danno tantum hæredem iocomunem
præstat, & communiter ferè convenit id procedere, siquidem hære-
ditate jam aditâ evictio secuta sit; videlicet, quod isto casu alterum
simplum, quod in duplo inest lucri tantum & pœna rationem habere
videatur; uti & Ictus responderet stricto jure, quod duplum in eis alienum
deduci exegit, posthabito, benignius esse simplum tantum im-
putari, nihilq; interest utrum post, an ante hæreditatis aditionem res
evicta sit; vid: Bartol: ad d. l. cum empator. Sichard. ad b. §.
on comput. part. 2. n. 6. Neque etiam filius cum beneficio inven-
tarii patris hæres, cui is ante rem quandam, castrensis scilicet vel ad-
ventii peculii, quam efficaciter aliena re non poterat; l. cum oportet
7. §. 1. C. d. boni qua lib: junct: l. 1. C. d. boni matr: vendidit, poterit
emptori evincere rem suam, tanquam actione per aditionem non
confusa. Sive enim hæres simpliciter in asse, sive in quota sive & in
legitima tantum succedat, catenus ab emptore repelletur, quatenus
ex hæreditate solvendo existente lucrum percepit: & hoc quia est
hæres patris, siccq; eadem persona ejusdemq; cum patre juris N. 48.
pref: l. hared. 62. ff. d. R. l. Pater autem exceptione dolii removeretur,
siadhue vivens fundum à se venditum vindicaret. l. vind. 17. ff. d. evict.
tum quia emptori de evictione tenetur l. cum successore 23. C. d. t.
itaq; & ipse agens removetur exceptione glos: in d. l. vind. l. 156. §. 1. d.
R. l. Denique etiam quia ex persona patris lucrum sentit, ergo & ejus
factum præstare debet l. ex qua persona 149. d. R. l. l. cum a matre 14.
C. d. R. V. Quando autem hæreditas solvendo non sit, nullo modo
hæres ab evictione repellitur: quoniam inventarium omnino cum
indemnum præstat, b. nostro §. 9. & §. & si prefat: 4. & passim C. d.
jur: delib: Hæc autem omnia dicta accipienda sunt de hæredi univer-
sali; certæ namq; rei successor loco legatarii habetur, proindeq; nec
tenetur de evictione, nec actione hæreditaria: quippe quæ tantum
modò competit adversus hæredes ex certa parte vel sine parte institu-
tos. l. pen: C. d. hared: instit: indeque si rem suam vindicet nec exce-
ptione repelliri poterit. glos. d. l. vind. 17. ff. d. evict. vid: Sichard: ad
l. f. b. §. 9. part: 2. n. 8. cum segg: Sal: eod. Ex his etiam patet quod
multò minus alienatio Feudi ex pacto & providentia, si filius vel
agnatus cum beneficio inventarii hæres existat, in præjudicium eo-
rum à patre facta certis casibus exceptis; valeat de quibus omni-
bus

bus pluribus vid: praeom: tract: variorum de beneficio Inventarii
quest: 182. n. 18.

XIII.

Hactenus egimus de effectibus §§. nostris propriis, hæredes sc: **Effectus**
magis respondentibus, nunc majoris explicationis Imperatoriz no-
stræ constitutionis gratiâ, de aliis quibusdam dicendum, tum hære-
dibus, tam principalibus quam fidei commissariis; tum legatariis, cre-
ditoribus atq; emptoribus prospicientibus: de quibus b. l. f. §. 5. 7. 8.
De illo qui continetur §. 6. jam accidentaliter Sect: IX. dictum.

1. Primus effectus minus principalis est: quod si hæres rem hæ-
reditariam non alienam hypothecæ obligatam, æris hæreditarii sol-
vendi gratiâ, licet sine sublatione vendat; tam emptor quam hæres
adversus creditorem hypothecarium securus sit. Si enim jus hypo-
thecæ, quo alias credito uti potest adversus possessores quoscunque
l. si fundus 16. §. in vindic: 3. ff. de pign: hoc in casu non extingueretur,
emptor etiam evictio nomine hæredem posset convenire; Sicq;
hæres non habita ratione constitutionis in favorem ejus §. 4. b. t.
prolatæ, damnum incurrit. Obtinet verò præprimis hic effectus
si revera pecunia emptoris creditoribus vel legatariis soluta sit: indè
etiam monet Bald: emptores add. §. & si prefatam 4. b. t. ut in emen-
dis rebus hæreditariis cauti sint, & carent, ut pecunia pro re soluta in
legata & credita convertatur. Sichard: eod: n. 14.

2. Alter effectus est, si bona hæreditaria post mortem testato-
ris minuantur, hoc ad legatariorum, non hæredis Falcidiam detra-
hentis dampnum pertinet. Et hoc quidem ex generali ratione, ne
hæres inventariorum conficiens dampnum sentiat: cum hoc præprimis
& olim fecus fuerit, in ratione 30. §. rursum dilig. 2. ff. ad L. Falcid: §.
quarant. 2. 7. eod: & hodiè non contracto inventario fecus sit b. l. ult. §:
fin autem post quam 12. nec distinguendum interitus rerum hæredita-
tariorum antè aditionem hæreditatis an post eam contigerit. Quam-
vis enim hæres per aditionem hæreditatis cum legatariis de legis
præstandis quasi contrahat, §. hæres quoque s. l. d. O. q. q. ex contracte
tamen id non simpliciter & absolute, sed hoc respectu certarum spe-
cierum facere intelligendus est: per textum d. §. & si prefatam 4. b. l. ult:
ubi id, ex quo hæres legatariis satisfacere potest, separatum statuitur
hæreditas defuncti vel res hæreditaria. Ita, ut hæres hoc inventarii

D bene-

beneficio, tām quoad legatarios, quām quoad creditores debitor sēn
tām quantitatis, quām speciei habendus sit; proindeq; rerum interitu
absquē morā contingente liberetur. *I. quod cemishi 3. ibi 2. DD. com-
muniter ff. d. R. C. Bart: add. in ratione 2. ad L. Falcid: lāf: add. §.
& si prefatam 4. n. 1.*

3. Tertius effectus communis est, quod inventarium factum
per hāredem, prolit etiam fidei commissariū universali, cui hāres re-
fluit hāreditatem. Nequé requisitur ut fiat mediante cessione: com-
inventarii beneficium non sit jus pacto vel stipulatione hāredi que-
sum; quod tamen & ipsum saltem quoad effectum excipiendi abs-
quē cessione in fidei commissariū transit: *b. sicut 8. f. creditor 1. ff.
quib: mod: pigr: Sed hāredi ex juris dispositione competit; ita tamen,
ut non tām ejus personæ, quām obligationi & hāreditati cohāreat.
Cui consequens est, ut & creditoribus hāreditariis, confessio semel
inventario, ex quo constat quantum sit in hāreditate; jus agendi in
solidum sit præclusum. Cessante nunc hoc in easū præsumptione N. I.
c. z. quod hāres aliqua lubrixerit ex hāreditate; pro rata transaneant
actiones hāreditariæ §. sed quia 7. l. d. fidei comis: hared: sicquē fru-
strā alia inventarii confessio requiritur. add: Bartol: in l. filium
quem 24. C. fam: erit:*

4. Propter eandem rationem nunc denique effectus quartus
subjicitur; quod factum inventarium per pupillum, pro sit substituto
pupillariter, quoad creditores paternos & legata in tabulis primis
relicta; non verò quoad creditores pupilli, nec quoad legata in se-
cundis tabulis: ut quæ quodammodo aliud sunt testamentum, aut
certè aliam ac diversam continent hāreditatem § igitur in pupillarē
z. l. d. pupill. substitut: Quatenus igitur substitutus tanquam alius hā-
res ab aliis creditoribus & legatariis convenitur, aliud quoqué ei
conficiendum erit inventarium, ex quo diversi ab aliis etiam fluent
effectus. vid. Bald. ad b. l. ult. § cum igitur 1.

XIV.

Inventa-
ris contra-
ria.

Quamvis hāctenus occasione nostrorum textuum dicta, ad na-
turam inventarii cognoscendam nobis quidem sufficere possent; in-
terim tamen, quia contraria juxta se posita magis elucefcunt; quæ-
dam effectibus ejus contraria, illos vel in totum vel in tantum im-
pedientia, hīc sunt subjicienda. Ubi enim dolus hāredis intercessit,

v. g.

v. g. si ex hæreditate quid amoverit vel suppresserit, ita, ut de eō quibus-
cunque legitimis modis fuerit convictus, per testes scilicet, quos cre-
ditores vel legatarii eō nomine ex domo hæreditis producere possunt
h. l. f. §. licentia 10. per servos etiam quæstionem tamen subjectos; l. lex
qua 22. §. ante omnia C. de admin: tut: vel per instrumenta & rationes
defuncti, quas hæres proferre cogitur; l. pen: in fin: ff: ad L. Falcid:
vel denique per delationem jurisjurandi quod hæres forte præstare
detrectabit d. §. licentia 10: alterum tantum restituere, vel hæreditatis
quantitatæ computare compellitur. Non tamen hoc calu hæres du-
plum restituendo vel hæreditati computando inventarii beneficium
perdit, quod asserere videtur N. I. c. 2. in fin: §. si verò non fecerit: qui
textus tamen de eō solummodo loquitur, qui inventarium vel planè
non, vel non ritè fecit; h. e. si in tempore, personis vel modo con-
ficiendi aliquid non observaverit: non verò si in rebus quæ describi
debuerunt, aliquis defectus apparuerit vid: f. as: ad d. §. licentia 10.
Sichard: ad §. 2. n. 9. & seq: Schneid: ad §. extraneis. §. f. d. ber: qual: & c.
Si testator inventarii confectionem prohibuerit, quâ prohibitione &
inventarii conficiendi remissio implicitè continetur: arg. l. ult: C. arb:
tut. l. 2. l. pen: C. ut in poss: legat: inventario etiam maximè con-
trariatur. Quemadmodum enim in d. l. ult: C. arb: tut: inventarium
conscrivi vetare est, tutori etiam hanc gratiam facere, ut inventarium
facere non teneatur, cùm aliâs ratione officii pupilliq; commodi ad id
conficiendum teneretur; aut sicut aliâs faciendi facultas admittitur, ut
eō ipso pariter etiam faciendi ejusdem necessitas intelligatur remissa;
v. g. tigni alieni suis ædibus juncti, quod ne ædificans eximere cogar-
tur, etiam solvere sive eximere prohibetur §. cum ex suis 29. f. d. R. D.
junct: l. gemma 6. ff: ad exhib: & l. qui res suas 98. §. ult. ff d. solvit:
Hac similiquæ prohibitione testator conditionem quodammodo hæ-
redi injunxit, fiduciamq; sufficientium honorum ab eō exigisse vi-
detur, quæ semper institutioni opposita, impleri debet; modò non sit
contrà bonos mores aut leges: l. cond: 14. & seqq: ff. de cond: instit:
quod nullo modò de conditione hæc nostra, ne hæres inventarium
conficiat, vel & maximè contecto non utatur; affirmari poterit. Si
verò hæres in defuncti honorem illam impieri nolit, ipsi ab hæreditate
recedendum erit. Nisi ex numero eorum fuerit, quibus legitima
debetur: qui, soluto ære alieno, aliquid in bonis reliquum videntes,

integra quoque legata præstare, vel ab hæreditate recedere juberi non possunt, quin nihilominus deductione legitima utileantur N. r. in fin: & c. i. ibi, siquidem aliquis eo non & §. 2. pr. Remissione vero testator hæreditariis creditoribus præjudicata nullo modo potest, quô minus scilicet solidum quod ipsi debetur exigere & consequi valent: l. nem o potest 55. ff. d. leg: i: nisi forte hæres, insuper habita remissione, rectè confessio inventario non ampliores fuisse vires hæreditarias ostenderit. Sichard: ad §. fin autem 2. b. l. f. d. jur: delib: n. 14. Secus est cum legatariis atque fidei commissariis; ita etiam, licet hæres solenne aliquot inventarium ne quaquam conficerit, legi tamen Faleidiz beneficio adversus eos recte utitur. Cum enim in arbitrio sit testatoris, iis legata vel fideicomissa vel plane nulla relinquere, vel & relicta rursus adimere; ideo nec prohibendus erit in relatarum imminutionem, inventarii confectionem remittere l. 2. §. mobiles autem C. quando & quibus quartapars: Cujus integratib. næqué fidei ex ipsa testatoris voluntate omnia hic committenda erunt; haud aliter ac ejusdem fidei, ut legata & fidei commissa ex aliquo tempore relicta recte præster, committendum est: nec eorum nomiae cautio aliqua ab eō exigi poterit l. 2. & l. scire 7. C. ne in poss: legat: Cujac: ad N. 1. c. 2. Sichard: b. l. f. §. 2. n. 15. Hac omnia quidem procedunt, quatenus de usu inventarii quoad hæredes & legatarios est quæstio: contrarium vero dicendum de illo, cuius qualisunque fuerit confessio publicæ utilitatis causâ, ut ejus nimirum, quod ex patrimonio cujusq; in publicum ferendum est, ratio constet; tunc enim semper est necessaria per l. testandi causa 13. C. de testam: Colleg: Iur: Arg: de acquirend. hared: th. 34. sub: n. 1. Ceterum de inventario vel planè non, vel non legitimè confessio, notanda generalis ista conclusio. Quot utilitates hæres recipit ex confectione inventarii; tot è diverso damna ex ejus omissione sentier: quorum principalia sunt, quod & legatariis & creditoribus teneatur in solidum; illud ex jure novo, hoc ex veteri vid: supra Sect: VII. Nam inventarium si solenne non fuerit, perinde habendum est ac si nullum esset factum arg: l. quoties 6. ff. quis satud: cog: l. nulla 2. ff. d. anib: & constitut: De inventarii autem contrariis plura hanc vice dicere, opera pretiam non putem: Cum quædam hæres in loco adhuc scitu necessaria ex præcedentibus pascant; cætera ex contrariorum cædem consequentia, etiam

etiam tacentibus nobis fluant ac intelligi possint; de quā pluribus videlicet: arg: pr. l. d. lus q. sui vel alien: Bach: eod. l. qui accusare 8. ff: de accus: Aristot: 1. topic: c. 2. 4. & 2. c. 2. Cicer: eod: & 2. lib: d. Inventione p. m. 129. v. 82.

XV.

Appendiceis loco & sequentes controversias dictis adjicimus: Appens-
quibus l. ambigitur; An & hæres fiduciarius sive fidei commissio uni. dix.
versali gravatus ob omisum inventarium privandus sit Quarta Tre-
bellianica; quod licet contra uniter negetur, per h. l. ult: §. sin autem
14. circafin. N. 1. c. 2. §. 7. ut in quibus volummodò mentio sit
Legis Falcidiae, indequé istam pœnam ut odiosam, ad Sctum Tre-
bellianum extendendam non putant. Quam extensionem nec nos ne-
cessariam esse dicimus, auctoritate juris justiniane iuxti. Quartam
Trebellianicam à DD: sic vocatam, non esse aliam, quam ipsam Falcidi-
am, affirmantes: per l. pater filiam 14. pr: ff. ad L. Falc: l. jubemus 6.
pr. C. ad Sctum Trebell: eò, quod Sctum Trebellianum, vel si
ad antiquorem originem respiciamus, Pegasiandum non introduce-
rit novam quartam; sed ipsam l. Falcidiam etiam ad Fidei commissa
universalia extenderit §. sed quia heredes §. l. d. fidei commiss: hered: ita,
ut eadem Lex Falcidia & in legatis & in fidei commissis tam univer-
salibus quam singularibus operetur l. Papinianus 8. §. meminisse 14. ire
f. ff. d. in offic: test: l. 2. §. ult: ff. d. jur: Codic: Proindequé ex diverso,
cum ea Lex tam in d. l. ult: quam in d. N. 1. in legatis & fidei commissis
ob omisum inventarii confectionem operari prohibeatur eaqué pro-
hibitiō nullalege in fidei commissis universalibus limitata monstrer-
tur; atiq; nec per hoc limitanda: quod distinguendum inter L. Falcidi-
am & Quartam Trebellianicam arg: l. de precio 8. ff. de publ: in reno-
vati: N. 2. c. 3. circa l. fin: ibi nec qualibet est lex & c: Maximè cum ratio
N. 1. in fidei commissis tam universalibus quam singularibus militet;
puta quod hæres, præsertim in casu quo ex die vel sub conditione ra-
gatus est hæreditatem restituere; liberâ in hæreditate grassandi facul-
tate acceptâ, cum legatarios & creditores hæreditarios, tūm & ipsum
quoque fidei commissarium universalem defraudasse præsumi possit
Colleg: jur: Arg: d. loc: ib: 36. n. ult. 11. Non minus controvertitur:
An, ut quilibet hæres non confecto inventario perdit detractionem

D 3 Fal-

Falcidix; sic & liberi eadē de causā privandi sīt detractione legitimae? Quod, licet itidem negetur, per d. N. i. inf. prefat: & c. 2. §. 1. & §. 2. in pr. legitimam scilicet prohiberivel pro voluntate testatoris minui non posse; Falcidiām verò posse: d. N. i. c. 2. §. 2. y. si verò expressām; sicquē illa magis debeatur liberis quām hæc hæredibus qui buslibet. Quia autem & hīc non tam id agitur, ut liberis ex voluntate testatoris admatur vel minuatur legitima; quām ex præsumptione, quod liberis non confidentes inventarium subtractaverint aliquid ex hæreditate paterna, legitima tota jām antē ab illis percepta, asseritur arg: d. N. i. c. 2. pr. & §. 2. Et ratio b. l. ult. & N. i. de hæc poena etiam in liberis locum habeat, prætereaque tam b. l. ult: quām d. N. i. non distinguat inter hæredes; nec nostrum erit vel rationem legis negligere, vel distinctionem legi non distinguenti ingerere contral. 32. ff. d. L. Aquili & I. 8 ff. d. publ. in rem. Cum voluntatem defuncti ejus-qué beneficium spernere in extraneis sit ingrati, in liberis ingratissimi, imò impiissimi; dum famam & existimationem defuncti patris à creditoribus post funera suggillari, suz pietatis nihil interesse existimant uti ex super: Sect. VII. patet jung: Tratt: variorum quest. 6. Minimè autem hæres vel pupillus à confessione inventarii liberatur, si profertur descriptio bonorum vel ab ipso defuncto, vel à tute, tutelæ administrationem sibi decerni petente. Et quidem prius; quia inventarium requirit manū nunciū publici, originemq; sumere debet ab hærede, non à defuncto: bona etiam cujusque, & hæreditatis vires, spectandæ sunt à tempore mortis, non autem dum vivit b. l. f. §. sin autem dubius 2. Quoniam viventis hæreditas non solum nulla esse potest, sed & bona, quæ multa erant vivente testatore possunt minui, parvaque augeri las: ad. d. L. ult: §. 1. n. 4. Sichard; eod: ad §. 2. n. 14. Tutoris etiam descriptio pupillo prodeste non potest; quia non solum diversi generis est inventarium; sed & alia forma, alio fine, aliisque effectibus constat Sich: b. l. Ad. d. §. 2. n. 17. Aliud dicendum si tutor primò fecerit inventarium ut tutor, deinde etiam adhibuerit solennitates quæ requiriuntur in inventario hæredis solenni: tunc enim hoc inventarium erit instar duorum, i.e. habebitur pro inventario tutelari, ex quo tutor conveniri potest; & pro inventario pupilli tanquam hæredis, ne teneatur ultra vires hæreditatis, ceterisq; inventarii beneficiis fruatur. vid. Sichard: d. loco.

XVI. Co.

Consideratis nunc illis quæ principaliter ad h̄orum textuum cognitionem spectant, illisque sunt propria; hic etiam adjiciendæ atque explicandæ suut Regulæ quædam; quæ ex his colliguntur, & ad meliorum illorum intellectum, necessariò requiruntur. Estque ordine Prima.

Occupantis causa melior est. h. l. f. §. 4. l. 19. pr. & J. Regula generalis.
§. 1. de rebus.

Occupatio autem sumitur vel propriè vel Impropiè. Priori modo accipitur pro modo acquirendi naturali, quo dominium noviter se: nemine in alterum id transferente, acquiritur l. i. §. 1. d. acq: v. amit: poss. Et est vel earum rerum quæ ante nullius sunt, occupatione tamen alicujus fieri possunt: §. 12. l. d. R. D. vel personarum & rerum hostilium quæ instar rerum nullius primis occupantibus cedunt. d. l. i. §. 1. & §. 17. l. d. r. quæ vi fieri dicuntur. Sine vi occupantur res inanimatae nullius; & hze species occupationis dicitur inventio §. 18. l. d. r. Res istæ nullius vel in mari, vel in ccelo, vel in terra nascuntur; d. §. 12. earumquæ occupatio pro diversitate objecti dicitur vel piscatio arg: §. 2. l. d. r. vel aucupium §. 14. 15. 16. eōd: vel venatio d. §. 12. Si quis igitur feras bestias aut volucres cœperit, statim occupanti conceduntur. d. §. 12. & præfertur ei, cuius est fundus in quo cœperit, si privatum ingressus fuerit. d. §. imò in sylva licet circumscripta fuerint occupata per l. 3. §. 14. ff. d. acq: v. amit: poss: Nequé ejus esse dici possunt, qui ita vulneraverit, ut facilimè eas capere potuisset: per §. 13. l. & l. 5. §. 1. ff. d. r. d. acq: rer: dom: cum multæ & innumerabiles cauæ rebus incident mortalibus, per quas homines jugiter retinere quod habent non possunt. l. pen: §. 1. C. d. usfr: & hab: Eādem ratione, si apes in arbore tuâ considerent, aut volucres in illa nidum fecerint, occupantes tibi præferentur: §. 14. l. d. t. etiam examen, quod ex alveo tuo evolavit occupantis fit; modo ex conspectu tuo, & difficilis ejus sit persecutio: d. §. idem dicendum de piscibus arg: dd: text. & de rebus quæ inveniuntur; §. 18. l. d. t. modo non sit thesaurus §. 39. l. d. t. Impropiè dicta Occupatio sumitur pro Apprehensione rei alicujus; licet illa fiat absqué voluntate vel ex voluntate ejus cuius est possessio, aut qui saltē le pro possesso gerit. Absqué voluntate

tate possessoris res apprehenduntur, vel auctoritate publica, quando creditores mittuntur in possessionem ex secundo decreto: l. 11. d. acq; v. amit; poss; junct; l. 6. de publ; in rem act; vel vi privatâ, tam opertâ, quam clandestina alterum de possessione dejiciendo: l. 5. l. 6. f. d. acq; v. amit; poss; ad quam etiam refertur, quando detentor rei, animo sibi habendi domino rem denegat, d. l. 6. l. 20. d. t. & qui precastio possessionem rogavit, eam repetenti restituere injuste recusat t. t. quod vi aut clam. t. t. de precastio &c. Posteriori modo dicta occupatio sit, cum apprehensionem traditio ex justo titulo præcesserit l. 3. §. 2. l. 21. pr; d. acq; vel amit; poss; Strn v. eod; lib; 13. Patet itaque ex dictis datam regulam, occupantis sc: causam meliorem esse; tam in propria quam in improppria acceptione habere locum. Cum longè commodius & potius sit possidere quam petere, licet ejus res non sit qui possidet: si modo actor non poterit suam esse probare, remaneat in suo loco possessor, propter quam causam, cum obscura sint utriusque jura; contra petitorem judicari solet: §. 4. l. de interd: Quia enim actori incumbit probatio; §. 4. l. d. leg. l. 21. ff. de prob: l. 23. C. eod: cum nequæ juris, nequæ æquitatis ratio permittat, alienorum instrumentorum inspiciendorum potestatem fieri; l. 4. de Edende l. 11. C. de petit: bared; l. 2. C. d. prob: maximum onus est petere l. 25. ff. d. R. V. Maximè autem dicta Regula locum habet inter eos, quibus ex eadem causa debetur uti proposito nostro casu, ubi bona defuncti nona luctuunt creditoribus: jung; Sich; Conf: 73. n. 36. Tiraq: d. jur: prim: gen: q. 17. opin: 11. num: 20: item in peculio l. 19. pr. d. Re judic: in pignore duobus simul in solidum obligato l. 10. ff. & pign: Non solum in his causis; Sed & in pari delicto melior habetur causa possessoris l. 15. 4. ff. d. R. l. c. 65. eod. lib. 6. quod & extenditur ad parem causam turpidinis c. 7. X. d. Rejud. Quibus possessionibus nemo sine causa cognitione nec a judice privandus, l. 6. C. unde vi l. 3. §. f. ff. ad L. jud: l. de vi publ: & possidentes judicis hoc modo procedentes officiab; jure resistere possunt; l. 5. C. de jur. fisc. lib. 10. tit. 1. l. 5. C. d. Execut. l. 12. tit. 6. l. ult. ¶ sed & si fecerit C. d. discus. lib. 10. tit. 1. licet in justè possideant; modo nec vi, nec clam nec precastio ab adversario contestata tempore res litigiosas detineant §. 4. l. de interd. l. 1. S. f. ff. uti possid. l. ult. ff. d. acq. d. amit. Imò in justè dejecto possessio restituenda, quamvis ipse dominus dejecerit l. 7. C. unde vi;

præ-

peccato quoque ab alio dejectus est restituendus l. i. §. 30. d. vi & vi
armas: c. 5. 7. X. d. restit: spoliat: Hinc recte possidenti, ad defenden-
dam possessionem suam, quam sine virtute tener, moderamen in culpa-
tæ tutelæ conceditur l. i. C. unde vi l. 3. §. 9. l. 17 ff. de vi & vi armis:
Cammer-gerichts Ordnung p. 2. t. 9. §. 8o. Eo jemand inf. Eique per-
missum est, illum qui ipsum dejecerit in continentia rursus dehicere, &
possessionem recuperare d. l. 3. §. 9. & d. l. 17. d. vi & vi arm: c. 12.
X. d. restit: spoli Ordnung des Land-rechts zu Worms d. e Anno 1521:
Struv: Exerc: XLII, th: 23, 24. Unde qui possidet dicitur beatus in
usibus feudorum uti ait gloss: v. requirat inc. t. d. paceten: & ejus vio-
lat. l. 15. C. de rei vind. Quemadmodum autem hæc nostra Regu-
la possidentis causa melior est; in jure civili præprimis locum habet,
sic juri naturali maximè est conveniens, nec juri divino contrariator;
ita ut possidentes omni jure gaudere possint.

XVII.

Secundò quod ad nostro textus notatu dignum, est, quod con II. Regula.
tra communem Regulam;

Aliud pro alio in vito creditoris solvi non potest.

l. 2. §. 1. d. R. C. pr. l. qb. m. toll. oblig. l. 16. l. 17. C. d. solut: cum nemo
teneatur invitum satisfactiōnem admittere l. 6. §. 1. q. m. pign. l. 21. §. f.
d. pacun: const:

*Aliud pro alio in vito creditoris aliquando recte
solvatur.*

E. g. hoc nostro casu in h. l. ult: §. 4. C. d. jur: delib: ubi quis gaudet
beneficio Inventarii; in judiciis divisoriis; ubi alteri tota res dividenda,
alteri estimatio portionis sua adjudicatur l. ii. C. comm: vir: jud:
item si debitor, ut nummos præstet, emptores rerum suarum conse-
qui non potest, creditores coguntur possessiones accipere: N. 4 c. 3.
aut si rem solvendam debitor consequi non possit l. 71. §. 3. d. leg: i.
l. 35. §. 3. C. de donat: & si res debita non exstet de quibus pluribus
vid: infr. b. Seßb.

Ne autem aliud pro alio solvatur, requiritur ut in rebus que
pondere, numero & mensura consistunt, semper generis, quantitatis
etiam, & interdum speciei habeatur ratio. Quod ultimum tamen non

E per

per se, sed per accidens fieri solet; si forte eadem numero pecunia, quam debitor accepit a creditore & non expendit præstetur: hoc enim præter intentionem contrahentem contingit, & non solvitur species tanquam species, ut in deposito & commodato necesse est l. 2. pr. d. R. C. l. 3. §. 6. h. e. §. 2. q. m. re contr. oblig: Quantitatis ratio habetur, quando tantum, quantum creditum est, redditur l. 11. §. 1. d. R. C. l. 9. C. d. non num. pec: Struv: Exerc: XVI. th. 25. & seqq. Sicuti nunc creditoris gratia hoc jus est introductum, ut aliud pro alio accipere non teneatur ratione quantitatis, sc: ut is cui maius creditum minus solvere possit: Sic nec debitor obligatur ad plus credito solvendum v. g. Si quis viginti dederit eâ legge ut triginta reddantur, licet stipulatio ne interposita; cum ultra hoc quod accepi me nemini obligari posse constet: d. l. 9. C. d. non num: l. 17. pr. ff. d. pa&l: nec id quod ultra promissum ut usura; quæ ob moram datur arg. l. 3. C. d. usur: l. 24. ff. de pos: vel contra. Nequé ut donatum peti potest. arg. l. 18. ff. d. donat: Partem autem crediti remittere potest debitori: e. g. Si quis viginti mutuo dederit eô p&sto ut decem solummodo reddantur, debitor etiam non amplius ipso jure debet: quia pactum adjectum minuens non augens ex parte actoris valet l. 7. §. 5. inf. d. pa&l: l. 99. d. V. O. Quando autem generis habetur ratio non sufficit ut idem genus reddatur, v. g. vinum pro vino, triticum pro tritico: nec quod debitor pro re credita estimationem creditori obtrudere non possit: sed requiritur ut res ejusdem generis, & quidem non deterior, reddatur: non igitur vinum novum pro veteri accipere tenetur; cum id agi intelligatur ut ejusdem generis & eadem bonitate quâ datum est solvantur l. 3. ff. d. t. Quæ bonitas obvariatum rerum ejusdem generis qualitatem, & propter incertum s&pis eventum, aliquando recte a creditore exprimendō in quâ velut qualitate sibi restituatur, aque bonum id, quod restituendum placuit, ducere; uti recte tradit, Struvius cum Andr: Alciato add. l. 3. d. Exerc: XVI. th. 28. Non etiam aliud pro alio, nequé diversum genus solvitur, quando pro æris vel argenti summa aurei nummi,

Nummi, & vice versa redduntur ; aut etiam moneta in alia forma, mi-
 nota sc: pro integra l. un. C. d. collat: aris lib. X. tit: 29. l. un. C. d. arg:
 pretio quod: d. lib: x. tit: ult: Non enim certum genus pecunia, aut cer-
 ta æris species , ut certum genus frumenti v. g. triticum : Sed
 certæ pecunia quantitas e. g. centum floreni, vel viginti libræ æris;
 mutuo datur ; que, si in æquæ proba moneta an guter unverschlagener
 gang und gäber Münze/ licet non ejusdem materiæ aut formæ exter-
 ñæ; reddatur, ex hoc principio repudiari non potest dd. text: Nequæ
 etiam in pecunia, modo materia proportionata sit sive æquivalens,
 tam corporis quam quantitatis ratio habetur: l. i. de contrah: empt:
 Münz. Ordnung zu Regensburg de Anno 1559. §. die istige melden
 l. 44. § 1. d. solut: unde etiam per l. 95. inf. d. leg: 3. nummi rebus in
 corporalibus accessentur. Aliud obtinet si de certo genere sive spe-
 cie monetæ , v. g. de thaleris hispanicis restituendis, conventum sit;
 Stück vor Stück : spanische Thaler in specie widerzugeben ver-
 sprochen. Münz. Ordnung zu Regensburg d. loco : modò illud ge-
 nus in monetæ adhuc extet & à debitore præstari possit ; sin minus, re-
 stet tunc solvitur alia moneta nummis creditis in bonitate in trinseca
 conveniens & æquivalens arg. l. 71. §. 3. d. leg: 1. N. 40. c. 3. Creditor
 enim accipiendo nummos in alia forma damnum ullum incurre
 non debet l. 99 ff. d. solut: dict: Ordnung d. §. vid. Struv: d. Exerc:
 tb. 27. Nec sufficit pecuniam in eadem quantitate & ejusdem generis,
 sed etiam opus est juxta naturam mutui in eadem tam in trinseca
 quam extrinseca bonitate, quæ data est, solvatur: l. 3. d. reb: cred. adeo
 que etiam non secundum solutionis tempus, sed secundum bonitatem
 quæ fuit tempore contractus quæ data est mutuo pecunia , resti-
 tuenda. Ex quibus omnibus fluit, Regulam de qua loquimur, Aliud
 pro alio invito creditoris solvi non posse; de mutuo sc: credito strictè ac-
 cepto intelligendam; cum alijs creditum latè acceptum consistat etiam
 extra eas res , quæ pondere numero & mensura continentur; veluti si
 eandem rem recepturi sumus; vel si etiam nihil proficiuntur, ut si post
 nuptias dos promittatur l. 2. § 3. d. reb: cred: Hinc etiam differentia
 est inter solutionem & restitutionem : Solvi dicitur illud , quod nur
 quam in specie fuit datum; Restitui illud, quando idem corpus in in-
 dividuo quod fuit habitum restituitur, ubi notat Jason ad l. 2. §. 2. v. per
 solutionem, d. reb. cred, atq; confirmat per l. 38. §. 4. d. usur. Sicut inunc

Aliud pro alio invito creditori solvi non potest; sic aliud pro alio non
 solum volente cōd, quō debitor non quidem ipso jure, sed ope exce-
 pitionis liberatur l. 141 §. 5 ff d. V.O. l. 36 ff. d. pact: Bart. ibid: Sed etiam
 cōd invito pluribus in jure casibus recte solvitur; imd rei estimatio-
 nem & creditori petere, & debitori solvere licet autib. Hoc nisi C.d.
 solut: Quorum præter illū nō nostra lege propositum, novendecim
 à Jasone ad l. 2 §. 1 d. reb. cred. enumerantur: qui oriuntur ex causa ne-
 cessitatis si res debita amplius non reperiatur; & hoc vel ob moram,
 vel ob contumaciam, vel ob culpam debitoris. Hinc i. casus est in l.
 servum 91 pr. & 9. ult. ff. d. V.O. aut si res s. Species adhuc quidem
 exstet, sed præstari nequit, ut (2) in l. non amplius 26. §. ult: cum seqq.
 C.d legat. I. l. Non dubium 14. §. ult. d. leg: 3. (3) l. si dominus 71. §. si quis
 confiteatur ibid. (4.) l. si miles 6. §. 1 ff. d. R. Ind. l. si verò 64. ff. §. 8. &
 ult. soluto matrim: (5) in l. Naturalis §. 1 d. prescript: l. §. f. d. permitt.
 qui textus loquuntur de contractibus innominatis, in quibus debi-
 tor solvendo id quod interest, liberatur, nec præcisè ad dandum rem
 promissam tenetur: rationem dat Bartol. ad l. stipulationes non di-
 viduntur 72. ff. d. V.O. n. 14. quod, sicut dicti contractus sint debiles
 in contrahendo obligationem, sic in contracta exequenda. (6) in l.
 nn. C. d. arg. pres. quod thes. quod autem hoc casu aliud pro alio non
 solvatur, ex præcedentibus clarum. (7) l. Nec usus nec ususfr. l. pr. d.
 usu & usufr. leg: (8. & 9.) l. 25. ff. d. V.S. ad quem textum gloss. inquit,
 singulare est quod si frater habeat liberos quos tenetur conferre, possit in-
 usus fratribus solvere estimationem & arg. l. filia cuius 18. C. famil.
 creis: Quod tamen non speciale est in libris sed in alia quācunque
 re procedit, uti probatur per l. 1. §. sed & si forte 12. ff. d. collat. (10) l. 2.
 §. locum 8. ff. d. Relig. & sump: (11) l. si Tito 22. ff. d. pign: ubi notandum,
 quod d. l. non probet, pignore aliquo promisso, aliud & que bonum
 invito creditori dari posse: cum nec aliis fidejussor pro fidejussore
 constitui possit arg. l. quia 14. §. si qui certum 2. d. const: pecun. (12) in l.
 stipulationes non dividuntur 72. pr. d. V.O. (13) casus, quo aliud pro alio
 invito creditori solveretur est, quando creditor fructus ex re se un-
 dum pacium antichreos sibi oppignoratā perceptos apud se con-
 servasset & velle & restituere debitori, suamque pecuniam repeteret;
 nunc non auditur, sed fructus cum usuris compenlandi, & qui legi-
 um usurarum modum, ceteris paribus, excedunt, forti imputandi
 sunt

luna arg. l.14 l.1.7 C.d.usur. (14) Casus quem notat Bald.ad rubr. C.
 d contrahend. vendit in pr. quando aliquis mandato meo sed pecunia sua
 emit fundum, fructusq; percipit: illi fructus postea sorti sunt impu-
 tandi, & ego accipio fundum absque pecunia (15) quo fidejussor la-
 tis facere compellitur arg. antb presente tamen utroque C.d. fidjiss. &
 mand. (16) quando pro certa mensura vini quibusdam ex fratribus
 relieta, illis ab hercibus vinea datur unde illam percipere possint
 uti notat Bald. arg. l. si quis argentum 35. inf. pr C.d. donat. (17) l. Mar-
 cellus 3 §. res qua 3 ff. ad SCim Trebell. (18) l. si quis domm 9 ff. locat.
 conduct. (19) quo deponens s. commodans invitius cogitur premium
 deteriorationis accipere l.3. §. si redditia 1. ff. commod. l. 1. §. si res 16 ff.
 deposit. arg. l. & eleganter 7. §. non solum 3. d. dolomalo. Quibus casibus
 debitores quidem satisfaciunt creditoribus: interim tamen aliud pro
 alio invito creditor solvit l. 1. §. an potest aliud constitui, 5. d. const.
 pec. l. item liberatur 6. §. qui paratus est 1. ff. q. m. pign. v. hypoth.
 Ex dictis autem quam facilime colligitur neque rō aliud, neque rō
 solvere uno eodemque modo sumi. Nam l. dicitur aliud specie,
 ut fundus pro nummis vel alio fundo l.10. l.16. l.17 l.24. C.l. 46 ff. d. sol.
 2. Formā, ut si pro nummis certa formā alterius formā dentur l. 99.
 d.t. 3. Accidentibus ut si res aliena vel alteri obligata præstetur l.20.
 l.26. l.38. §.3. & l.98. eod. Factum quoque aliud dicitur; quando vel
 diversum est d.l.98. §.6. vel quod ab alio cuius industria non est ele-
 gata præstatur l.31. d.t. d. solut. Solvere itidem sumitur, vellatē, vel
 strictē vel strictissime: hoc, pro nummorum numeratione l.54. d. so-
 lut. Latē solvere significat quocunque modo satisfacere; sive re-
 præsentative solvere, quando scl. creditori aliud pro alio solvit
 quod dicitur satisfacere. l.49. d. solut. l.S. §.3. ff. d. V.O. Strictē vero &
 propriē solvere significat, rem ejusdem generis & quantitatis resti-
 tuere sicuti solutio propriè dicta est; realis ejus quod debetur præsta-
 tio l. pen. d. solut. Satisfacere contra est, quocunque modo se à de-
 bito liberare, s. aliā re pro aliā data; sive estimatione præstata dd: sext.
 Quā ubi admittitur, temporis, loci, & ejus, quod in contractu de re
 restituenda expressum sit, ratio habenda est. l. vinum quod 22. ff. d. reb.
 cred. add. Seruv. d. Exerc. XVI. lib. 36. Denique solvere etiam signifi-
 cat dissolvēre ipsam obligationem: quemadmodum omnis liberatio

ex

ex quacunque causa descendens dici potest solutio d. l. 45. d. solut.
junct. l. 176. d. V. S. vid. Bach. ad pr. l. q. m. coll. oblig. n. 2.

XIX.

III. Regula
la.

Tertia regula, quae ad textus nostros notatur, est:

Prior qui est tempore, posterior est iure.

l. qui balneum 9. pr. l. posterior 11. pr. §. 1. ff. q. pot: in pign. l. si fundum 4.
C. eod: l. distractionis 14. cum seqq; C. d. pign: c. qui prior 54. d. R. 7.
lib. 6. Prioritas ratione hypothecarum, in quibus maximè spectatur
est triplex. 1. Causa l: crediti ob quod hypotheca constituta est;
2. Modi, quō hypotheca constituta; 3. Temporis, & hæc in hypo-
thecis quæ pari jure gaudent maxime spectatur, in illisquæ præsumis-
nostra obtinet regula; qui prior est tempore posterior est iure. dd. ext:
& l. 2. l. 4. l. 7. l. 8. l. q. pot: in pig: De duabus prioribus speciebus
occasione dicendi textus propositi non dabunt: ultimæ autem quan-
do fit mentio, illa non ex dierum tantum & mensium; sed etiam ex
horarum & momentorum intervallis estimanda & ab elegantibus
probanda; uti sentit Bald; ad l. de rebus 13. C. d. donat: ante nupt: n. 2.
ac Bari: dissentire videtur ad eundem text: inquiens. Si consuet pos-
sessorum causam habere à debitore tunc eum non debere alius probare,
quis rem suisse sibi prius obligatam, quam possessori tradiceret. Quæ verba,
cumpotius à nobis dicta probent, quæm eis contrariantur; sic etiam
ostendunt illum tempore priorem esse, cui prius hypotheca est con-
stituta; licet posteriori sit tradita l. 12. §. f. ff. q. pot: in pig: & hypoth: Cuinon obstat l. 15. C. d. R. C. quia à traditione rei venditæ, ad tradi-
tionem pignoris nulla est consequentia, ut quæ is cui prior es-
vendita & tradita est si: emptor, etiam sit dominus; quod posteriori ca-
sus fecus est arg: l. 20. C. d. pacit: §. venditæ res & traditæ 41. f. d. R. D.
pr. d. Empt: & vend. eod: Nec prior est in pignore qui prius creditit
pecuniam hypothecam verò non accepit; cum mutui datio & hypo-
thecæ constitutio ad prioritatem simul requirantur l. 11. pr. q. pot:
in pign: Prior et verò in pignore etiam is intelligitur, qui in locum prioris
creditoris successit, debitam ei solvendo pecuniam l. pen: C. d. his qui
in prior: ered: l. 22. C. d. pign. licet hoc fiat invito creditore; ut cum
obtulisset, isque accipere noluisse, eam obsignavit & depositum nec in
usus convertit suos l. 1. C. q. pot: in pign: aut etiam invito debitore l. 12.

§. 6.

§. 6. ff. q. pot: in pign: ita ut etiam hoc modo in jus quod Respublie
 in pignore habet; succedere possit l. ult. C. de his q. in prior: cred: loc:
 suc: Non autem omnino hos succedere in locum hypothecarii credi-
 toris, quorum pecunia ad creditores transit; neque sub hoc pacto cre-
 didisse, ut idem pignus eis obligetur & in locum ejus succedant, patet
 ex l. 1. C. d. t. & uti notat Peret: adh. l. Illa que de successione antea
 dicta, in debitore hypothecario; non verò in chirographario proce-
 dunt, & ubi distinctionis est periculum. In pignore non interest ut
 prior sc: posteriori præferatur an voluntarium sive conventionale l. 6.
 ff. q. pot. in pign. idque vel pure vel sub conditione constitutum l. 11.
 §. 1. l. 12. §. 2. q. pot: in pign: an necessarium; hocque vel prætorium
 vel judiciale l. 1. d. t. In hoc posteriori, ut ex causa judicati quis præ-
 feratur tria observanda. 1. requiritur, ut sit jure judicatum l. 10. ff. eod:
 tiv: junct: §8. d. Rejud: 2. ut pignus iussu ejus sit decretum, cui jus ju-
 bendi est pignoris: d. t. & l. 1. C. si in caus: jud: pign: capt: 3. denique
 ut ejusmodi pignus non solum sit jure judicatum sed à creditore ce-
 ptum ac posselatum. d. l. 10. qui pot: in pign: In prætorio verò non
 obtinet inter illos, qui diverso tempore in possessionem missi sunt.
 l. 15. §. 15. 17. d. damn: inf. licet illud coventionali cæterisque pigno-
 ribus præferatur. l. 3. C. qui pot: in pign: Porro non interest an hypo-
 theca sit specialis an generalis, sed qui prior est tempore potior est ju-
 re: ita tamen, ut creditor priorem habens hypothecam specialem, non
 nisi speciali suo pignori inniti, generalem verò habens, quaslibet res
 persequi possit, & prior sit alterò etiam in rebus specialiter ipsi postea
 obligatis l. 2. ff. q. pot: in pign: l. 6. C. eod. Denique hæc nostra regula
 obtinet in hypothecam tacita s: legali, quam expressa l. 4. C. q. pot:
 sunt pign: l. un. C. rei alien: gerend: l. un. C. d. privil: dot: ita ut nec
 Filius expressam habens hypothecam, cæteris qui priorem, licet ta-
 citam habeant, præferatur. l. si pignus 8 ff. q. pot: in pign:

Quoadjus canonicum hac regula obtinet eō casu: quo unus pri-
 mò impetravit beneficium in Ecclesiâ, aliis secundò; & hic primò li-
 teras suas præsentavit; nihilominus tamen prior debet esse potior:
 quia, qui prior est tempore impetrationis, potior est ijure benefi-
 cium consequendi c. si protetiam 13. c. tibi qui gratiam 12. d. rescript:
 lib: 6. Ne autem d. c. si protet 13. eum c. duobus 14. eod. obstat videa-
 tur, cum Dyno adhanc regulam in c. qui prior s 4. d. R. 7. l. 6. distin-
 guendum;

guendum; quod utraq[ue] impetratio sit simplex; aut una tantum sim-
plex, altera conditionalis; si scilicet ei Episcopiac capitulo consensus ac-
cesserit. Primo calu iterum distinguendum, aut appetat de ordine
impetracionis aut non: si appetat, ille præfertur qui primò impetravit
dicitur tibi qui gratiam 12. Si de ordine non appetat subdistinguendum;
aut mandavit uni provideri & alteri canoniciatum concessit; aut cano-
nicatum concessit utriusque, aut neutri. Primo calu præfertur is, cui
concessit; alterò is, cui primò præstavit; qui si in præsentatione con-
currant, ille præfertur quem eligere voluerunt illi, vel major pars il-
lorum ad quos canonorum receptio vel præbendarum collectio
spectat ut ex dicitur duobus 14. patet. Si vero prima impetratio sit con-
ditionalis, secunda simplex, & haec fiat ante existentiam conditionis,
conditionali præfertur dicitur c. prote. Nec hic obstat i. Necessario 8 ff.
d. pericul. & comm. rei vend. quia non est in potestate pure contra-
hentis revocare contractum conditionalem, sed ejus eventum ex-
pectare debet. Nostro vero calu Summus Pontifex poterat primam
conditionem revocate; sicque multò magis per secundam puram
priori conditionali derogare, quod confirmatur præter dicitur per i. i.
i. qui balneum 9. pr. & §. i. l. quis potior in pign: 11. ff. q. pot. in pign: Tan-
dem & regulam nostram in albo decurionum & consulum habere
locum patet ex i. z. ff. d. alb: scribend: i. i. l. 2. l. 3. C. d. Consul: qui
enim, ceteris paribus; prior est tempore, potior est in jure ferenda-
rum sententiарum & Electionum faciendarum.

Exceptiones, quas Datus ad hanc notat regulam, commo-
dius ad priores prioritatis species referendae, quam casus citra neces-
sitatem confundendi: De quibus, ut privilegiatis actionibus in per-
sonam, quæ potius ex causis quam ex tempore estimandæ: i. privile-
gia 12. ff. d. reb. anet. jud. poss. Sicut haec vice plura aptè dici non pos-
sunt; sic in præsentiarum D. O. M. pro præsenti auxilio, omni-
busque in actionibus nostris largitâ gratiâ, debitas reddimus
victimas, quas mente concipere possumus
maximas.

F I N I S.

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn786435275/phys_0046](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn786435275/phys_0046)

DFG

perpetuum, ne ludis equēstribus va-
uisque reficerentur animi nobilium.
um summa, captiuitas Richardi re-
ndo Austriaco, e Syria reuersus, diu
r. Non est huius loci, pluribus in-
vasagiis, siue bellis contra Sarace-
spectauerint pontifices, quem sibi
posuerint, quo animo tanta homi-
castra secuta sit. Id excusatius fe-
t ad liberationem regis vsque, si ad
publicæ, si ad proximum annum,
canonicum, prohibita fuissent tor-
od iuniores ab his abstinere omni
r, id prudentiæ militari, ac volun-
duersatur, quando eos in Palæsti-
fortiter ibidem agant. Vnde au-
tem vis, quam a palæstra militari?
nens erat Cœlestino, nec tam pro-
qui non tam promptos ad prælia
bsequia sua pronos reddere stude-
Neubrigensis iterum : considerans ibid.
, Reichardus, Gallos in conflictibus p. m. 453.
, quanto exercitatores atque in-
que regni milites in propriis finibus
ex bellorum solenni præludio, vero-
rtem usumque bellorum, nec insul-
militibus, tanquam rudibus & igna-
recitaset canonem Lateranensis
ornamenta, addit : feruor tamen
fauore principum, qui probatos
es, ecclesiastice prouisionis decre-
ns spexit.

§. IV.